

SUFs MEDLEMSBLAD
NR. 2 1968
1. ÅRG.

PRIS: KR. 0,50

VÅG Å KJEMPE - VÅG Å VINNE!

=====

I N N H O L D

=====

1. Landsmøtereferatet
 2. Rapport om forholdet til SF
 3. Kritikk av sommerleiren fra Oppsal SUF
 4. Årsmelding fra fylkesstyret i Oslo/Akershus - styreperioden 1967-68.
- =====

REFERAT FRA SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND §. LANDSMØTE.

Fredag 20.sept.

Sigurd A n : velkomsttale og navneoppprop.

Behandling av hvorvidt Innflytternes SUL skulle få delegater til landsmøtet.

Tron Øg a (Oppsal suf): Redgjørelse for behandlingen av saken Innflytternes SUL i Oslo/Akershus Fylkesstyre.

T: ra: Redgjør for Innflytternes SUL.

Øg m, H ga (innflytternes sul), Geir G id, Svein H c (bergen)

Brigt K: en (suf-stud), T.Øs a, T l.

Landsmøtet vedtar med overveldende flertall at Innflytternes SUL ikke skal få ha delegater på landsmøtet.

KONSTITUERING.

S.A n : Grunnivelse for at innkallelsen kom før 1. okt.

Forslag til lovendring: Landsmøtet skal holdes ordinært hvert år i september/oktober med minst to måneders varsel. Vedtatt mot en stemme.

Al n: Innvitasjon av gjester til landsmøtet.

Enstemmig vedtak om at gjestene har tallerett, men ikke forslagsrett.

Vedtak om at gjestene fra Trondhjem Sosialistisk Studentlag ikke skal ha tale og forslagsrett.

Vedtak om at landsmøtet skal være lukket. Enstemmig.

Dirigenter: Ingvar S a (suf-stud) - Bernt M. F (Trondh.) -

Knut R g (Asker) - Tor S d (Molde)

Referenter: Johann O n - Per Arnt P en - Inge Ø .

Valgkomite: Svein H tter ,Bergen - Astor L n , Sentralstyret - Liv Sissel

H , Suf-stud - Svein Tore Bendik H a ,Fredrikstad - Tor Erik

H m,Rana - Einar B a , Trondh. - Helge Ø , Grefsen/Sinsen.

Red.komite: Svein M en,Moss - Tron Ø n,Sentralstyret - Per Kr.

R l,Hemnes - Sigmund G o , Sentralstyret - Alf L , Beggen -

Annar H a ,Lillehammer - Arne O n, Trondh.

Reisefordelingskomite: Kai T en,Mandal - Oddvar N i,Tromsø -

Lars B g,Sentralstyret.

Debatt om dagsorden.

Kjetil B - Tron Ø - Sigmund G , - Kim F - Bjørn F a -

L a L a - Ru - B d - A a - Ø.P a - J a -

Al - P a.

Al : Foreslår at SUF- medlemmer som representerer distrikter der det ennå ikke er dannet SUF-lag, meldes fra til innskikkingsbordet i gangen.

Dirigenten tar seinere opp til avstemming om disse skal innvilges talerett.

Vedtatt enstemmig.

Eivind B. : Forslag om at resolusjonsforslaget om fiskerikrise utsettes til imorgen.

T.Ø. - P. - H.

B. forslag vedtatt enstemmig.

Dagsorden vedtatt.

Etter forslag fra G. vedtatt å utsette valg av fullmaktskomite.

RESOLUSJONSDEBATT OM BIAFRA.

Anders M. A. n, Orientering - Ellen W. g, Indre vest - A. 1, Suf-stud - Svein L. , Sandnes - Svein H. , Bergen - T. Ø. , Oppsal - Sverre K. , Suf-stud - B. , Bergen - Tor K. , Slemmestad - Vigdis V. t, Suf-stud - Bernt F. , Tr.h. - T. Ø. , - Kjell B. i, SF - A. - Brigt K. , Suf-stud - Gunnar G. , Teisen - Bernt F. - T.Ø. - Åsmund E. , Suf-stud - Svein J. , SF - Einar J. e, Tr.h. - Bjørgulf F. , Indre Vest.-

Under debatten ble disse forslag fremsatt:

A. : Ved å gi sin støtte til humanitær hjelp og samtidig godta den imperialistiske politikk som er årsak til folkemordet i Biafra-området har den norske regjering pånytt avslørt at den fungerer som en lydig brikke i den imperialistiske blokken. .

Vigdis V. trekker sitt forslag til fordel for A. .

Ø. : Landsmøtet pålegger sentralstyret å sørge for at materiale blir samla om borgerkrigen i Nigeria og et forsøk på analyse blir framlagt i Ungsosialisten.

A. : Forslag om å la resolusjonen gå til redaksjonskomiteen for utsagn. Fra [?] [?]

Alle refererte forslag ble vedtatt.

BERETTNINGER.

Organisatorisk berettning.

Sverre F. , saksopplysning.

p.1. Distriktsorganisasjoner.

A1. 1 - Mo. 1, Indre Vest - Åsm. E. - Bente R. , Tveita/Haugerud - G. - L. le - Brigt k. n.

p.2. Lokal lag.

Egil L. , Hamar - G. no - Roar H. 1, - Åsm. E. - Per B. , Oslo SF.- Ellen W. 3 - T. Ø. - A. .

p.3. Kontakter.

Bjørgulf F. .

p.4. Sentralstyret.

p.5. Komiteer og representasjon.

T.Ø. 1 - Steim F. 1, Grefsen/Sinsen - G. .

p.6. Suspensjon.

Kim B. - T. Ø. - A. - B. - 1 - A.

p.7. Kontorsituasjonen.

p.8. Informasjonsarbeidet

Alf L., Bergen - G. - A. - Åsm. E. - Egil L. - G. -

Kjetil T., Smestad/Huseby - Kim B. - p - A. - Viktor S.

Kjetil B. ville ha følgende forslag protokollført: Henstilling til sentralstyret om at alle publikasjoner/løpesedler etc. utgitt av sentralstyret, også de som er bestemt for bruk lokalt i forbindelse med aksjoner og lignende blir sendt alle lokallag i SUF.

p.9. Distriktskonferanser.

Tor Erik H. - Gr. -

~~Rapport fra B. -~~ Vedtatt tattopp utenom dagsorden.

Odd H., Stavanger. - Svein J. - A. - Egil L. -

Tor Erik H. - Jon H., Groruddalen - Kjell B. - T.

Ø. - Svein J. - E. -

Lørdag 21.sept. Beretninger fortsetter,

p.10. Retsaker

p.11. Sommerleiren

p.12. Uttalelser

p.13. Offentlige bevilgninger

Organisatorisk beretning vedtatt enstemmig.

Rapport fra skolesekretæren.

Eivind B. - Morten F., - Kjetil B. - A. - Vedtatt.

Beretning fra SUFs internasjonale sekretær.

Vigdis V. - Vedtatt

Rapport om arbeidet med politisk militærnektning.

Viktor S. - Ragnar S., Skien -

Ragnar S. i rettet henstilling om at fylkesorganisasjoner danner egne militærnekterkomiteer. Vedtatt.

FAGLIG ARBEIDE.

Brigt K. - Østein P. - Tor M. - Odd H. - Vigdis

Vo. - Øystein F. - Vedtatt.

UNGSOSIALISTEN.

Astor L. - Kjell B. - Astor L. - Pål S. - (debatten

blir vedtatt utvidet utover Ungsosialistens forretningsmessige ramme)

Astor L. - Bj. - Pål S. - Astor L. - Einar K.

Kjetil B. - M. - K. Bj. - Ragnar S. - A. - Bernt

F. - Brigt K. - Svein H. - Eivind B. - Pål S. -

Kai T. - Einar K. - A. - Geir J. - Gr. - Odd

H. - T. Ø. - Anders M. A. - Eilfr E. -

-4-

Forslag rensatt av :

A1 : Foreslår at sentralstyret pålegges å ta Ungsosialisten opp til kritikk og at denne offentliggjøres i et internt medlemsblad.

Vedtatt enstemmig.

Snestad/Huseby SUF : Stalins bilde i headingen fjernes fra Ungsosialisten inntil Stalin er blitt debateret grundig i laga og i Ungsosialisten.

Vedtatt med overveldende flertall

Ellen W : Forslag til nummerering av dokumentene:

1. Dagsorden - 2. Organisatorisk beretning - 3. Oversikt over studietvirk-
heten. - 4. Tillegg til organisatorisk beretning. - 5. Rapport om faglig
arbeid. - 6. Regnskap. - 7. Tillempeing av den demokratiske sentralisme.
8. Programforslag. - 9. J es programforslag. - 10. Redaksjonelle endringer
til programforslag. - 10.b. Korrigert plattformforslag fra Tronhjem.
11. Krise i Norge. - 12. Anti-imperialistisk arbeide. - 13 Faglig resolusjon.
14. Ungdom under utdanning. - 15. Internt blad. - 16 Biafraresolusjonen.

REGNSKAPET:

Revisor S - Lars B , Suf-stud - Br - Lars B - A1 -

Einar K - Lars B - Regnskapet vedtatt enstemmig.

Forslag fra dirigenten om at tidligere formann i SUF, Peder Ma n I ,
innviteres som gjest med talerett. Enstemmig vedtatt.

Hilsingstale fra Clarté ved Paal A .

SUFs politikk og strategi.

Innledning ved Sigmund G .

Ø m, K n, A , Bjørn P n, Einar Kr l, S n, Ø l,

Forslag fra Bjørn P : Forslaget fra Tønnes Tl forkastes.

Enstemmig vedtatt.

F , F t, Ø n, Sverre K n, Mc , Ø l,

Forslag fra Tor-Erik H : "Også et nordisk fellesmarked vil være i strid
med norske arbeidsfolks interesser fordi monopolkapitalen i de nordiske land
dermed ville smelte sammen i en monopolkapitalistisk gruppering som utvil-
somt vil styrke det jernharde grep over norske arbeidsfolk, og på litt
lengre sikt vil smelte sammen med de monopolkapitalistiske grupperinger i
Europa og USA."

Vedtatt oversendt redaksjonskomiteen.

Je e, Øystein P , Ove B. B , Bjørn P en, K en, B l,

E , F t, H , F , S. K n, E. K l, H , B. P n,

-5-

J. , Li , M. , Ar , Ø. , J. , F. , B. P. ,
T.e. H. , T. en, B. d, H. r, S. J. en, Fr t, An ,
Ødd H. n, B. d, K. en, G. io.

Enstemmig vedtak: Trondheimsforslaget oversendes redaksjonskomiteen.

Vedtatt med overveldende flertall: J. es forslag overendes ikke til red.-komiteen.

Ø. m, P. en, A. n.

Vedtatt at redaksjonskomiteen legger Trondheimsforslaget til grunn for sitt arbeid.

Demokratisk sentralisme.

Ø. n, O. ln, S. a - forslag: "Den som blir suspendert, skal kunne forsvare seg på det landsmøtet der den eventuelle eksklusjonen skal bli avgjort."

B. , Ø. , M. e, P. n, Ø. n, S. K. n, P. , J. e, Å. n,
M. e, Ø. a, K. , F. t, A. , Ø. , P. , F. ,
Ø. a, H. Ø. , J. n, F. t, Ø. , L. e, P. n, E. ,
St. a, B. d, B. , Br. , J. n, A. , J. en, Ø. , Ø. ,
d, St. n, P. n, A. , J. e, E. e, K. r, A. , B. ,
Ø. m,

Demokratisk sentralisme vedtatt med overveldende flertall.

Ø. n, K. en, A. n, J. n.

Pkt. 1 enstemmig vedtatt.

Pkt. 2 enstemmig vedtatt.

Ø. , P. n, S. i, Ø. n,

Forslag fra P. en: Eksklusjonsparagraf utsettes. Forkastet med overveldende flertall.

Pkt 3 vedtatt med overveldende flertall - med flg. endringer og tillegg:

Tilleggsforslaget fra S. a (se ovenfor)

Presisering fra V. t og K. : "...medlemmer som på vesentlige områder motarbeider SUFs politiske linje."

Fra L. e: "borgerpressa" strykes.

Pkt. 4 vedtatt med overveldende flertall.

Forslag til ny § 10 i lovene fra Sigurd A. :

"Medlemmer av SUF kan ekskluderes. Eksklusjon kan bare brukes mot agenter for høyreorganisasjoner, politispioner og andre provokatører.

Eksklusjonsvedtak kan bare fattes av landsmøtet. Den eksklusjonsforslaget gjelder, har rett til å møte på landsmøtet med talerett under dette punkt på dagsorden. Eksklusjonsvedtak kan fattes med vanlig flertall. Lag kan før landsmøtet med vanlig flertall suspendere vedkommende. I denne sammenheng innebærer suspensjonen et tap av alle medlemsrettigheter inntil landsmøtet har behandlet saken.

-6-

Landsmøtevalgte tillitsmenn og medlemmer av landsstyret som åpenbart misbruker sin stilling og skader SUF, kan suspenderes fra sine tillitsverv. Vedtak om midlertidig suspensjon kan fattes av sentralstyret. Før det fattes endelig vedtak om suspensjon, skal den saken gjelder, gjøres kjent med grunnlaget for anklagen og gis anledning til å uttale seg. Saken innberettes for første landsmøte som tar endelig stilling til den." Vedtatt mot 4 stemmer.

Hilsningstaler fra

Richard Jensen, SUF, Danmark

Per Berge, Oslo SF

Kjell Fjell, SFs sentralstyre

Resolusjonsdebatt om borgerkrigen i Nigeria.

McEneaney, Albin, S. 1, A. 1, B. 1,

Redaksjonskomiteens innstilling vedtatt mot 1 stemme - med to endringer:

Fra Ø. 1: "Vi protesterer mot at den norske regjeringa i et år stilltiende har godtatt..."

Fra A. 1: Setninga "SUF støtter Kravet om at myndighetene i Nigeria.." strykes.

Studievirksomheten.

E. K. 1, McEneaney, I. 1, S. 1, McEneaney, J. 1, A. 1, Odd H. 1,

Joh. 1, Ø. 1, K. 1, E. 1, S. K. 1, Ø. 1, J. 1, I. 1,

McEneaney, A. 1, S. 1, S. K. 1.

Forslag:

S. 1: "I samband med dette må alle lag i denne landsmøteperioden arrangere studier i Marxisme-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning med sikte på å ta stilling til denne ideologien."

M. 1: "Alle lag bør samle opp erfaringene fra studiene i en skriftlig rapport som sendes sentralstyret."

Ø. 1: "Landsmøtet har foreløpig ikke vedtatt noe om vilken ideologisk rettesnor som er SUFs grunnlag."

K. 1: "I samband med dette må alle lag i denne landsmøteperioden arrangere studier i Lenine og Maos bidrag til marxismen med sikte på om ett år å kunne ta standpunkt til hvorvidt Marxisme-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning skal vedtas som teoretisk grunnlag for SUF."

Vedtatt: "Landsmøtet har foreløpig ikke vedtatt noe om hvilken ideologisk rettesnor som er SUFs grunnlag. Dette er for å gi alle lag og alle medlemmer høve til mest mulig omfattende undersøkelser, diskusjon og studier før vedtak fattes, i samsvar med den demokratiske sentralismens metode."

I samband med dette må alle lag i denne landsmøteperioden arrangere studier i Marxisme-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning med sikte på å ta stilling til denne ideologien. Særlig viktig er det å studere statens rolle i det monopolkapitalistiske samfunnet, og Mao Tse-tungs tenkning som må anvendes på det praktiske arbeidet og den norske klassekampen.

Sentralstyret pålegges å gi laga all mulig hjelp til dette. Alle lag bør samle opp erfaringene fra studiene i en skriftlig rapport som sendes sentralstyret."

Landsstyre.

Geir J. , Sverre Kr . n, Tron Ø . n, Einar Kr . n, Kjell B . ,
Svein L . e, Tor M . e, Sigmund G . , Sigurd A . , Finn Å . ,
Tor Erik H . , Astor L . , Dagfinn Ø . l.

Det ble opplyst at Gjøvik SUL trakk forslaget om opprettelse av landsstyre.

Geir J. opprettholdt forslaget med en endring (endringen ble ikke innlevert skriftlig).

Sverre Kr . a anmodet om at en ikke måtte forhaste seg med vedtak om landsstyre siden det skulle nedsettes en komité til å ta seg av organisasjonsproblemer.

Tron Ø . : forslag (mot forslaget fra Gjøvik SUL): "Landsmøtet pålegger sentralstyret å innkalle konferanser om sentrale politiske spørsmål med reisefordeling (eks.: Faglig politikk - Skolepolitikk osv.) Sentralstyret pålegges å innkalle konferanser av representanter fra fylkeslaga en til to ganger i kommende periode med reisefordeling."

Geir J. : trakk sitt forslag.

Svein L. : forslag: "§6 i vedtektene går ut."

Sigurd A. : forslag til lovendring i §6. Nest siste setning endres til: "Landsstyret består av sentralstyret og en representant fra hvert distriktslag."

Tor Erik H. : tilleggsforslag til Ø. s forslag: "... og konferanser om SUF's organisasjonsstruktur."

Mo : tillegg til Ø. s forslag: "...dersom dette ansees nødvendig" Votering over Svein L. s forslag. Vedtatt med 57 mot 29 stemmer. at §6 i vedtektene går ut.

Forslagene fra Ø. n, Mo . e og Tor Erik H. i ble slått sammen og vedtatt enstemmig. Det endelige forslaget lyder:

"Landsmøtet pålegger sentralstyret å innkalle konferanser om sentrale politiske spørsmål med reisefordeling (eks.: faglig politikk - skolepolitikk). Sentralstyret pålegges å innkalle konferanser av representanter fra fylkeslaga en til to ganger i kommende periode med reisefordeling dersom dette anses nødvendig, og konferanser om SUF's organisasjonsstruktur."

UTGIVELSE AV LANDSMØTETS VEDTAK.

De viktigste vedtak og resolusjoner fra dette og forrige landsmøte bør samles i en liten brosjyre som selges også til ikke-medlemmer.

Laga bør så snart denne brosjyra er utgitt, gjennomføre at intet medlem meldes inn før han/hun har lest denne brosjyra og diskutert den grundig med SUF-medlemmer.

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Forslag til SUF's landsmøte.

Å påpeke hvor viktig det er at alle medlemmer i SUF leser Ungsosialisten og andre publikasjoner fra sentralstyret burde være unødvendig. Men den distribusjonsordninga av f.eks. Ungsosialisten som vi har hatt til nå finner vi lite tilfredsstillende, særlig fordi lagsstyrene ikke har greidd å spre SUF's hovedorgan til alle medlemmene.

Vi vil derfor foreslå at hvert enkelt medlem av SUF betaler abonnement på Ungsosialisten, SUF-bulletiner og brosjyrer sammen med kontingenten til sentralstyret.

Vedtatt av Groruddalen SUF på
medlemsmøte 30/8.

I debatten: Tron Ø , Frode He , Bernt M. F .

Tron Ø : Forslaget utsettes, debatten avbrytes. Vi vet for lite om hva det vil koste.

Bernt M. F : Understreket at det var viktig at Ungsosialisten og andre publikasjoner kom ut til laga.

Tron Øg : Forslaget sendes over til sentralstyret uten realitetsvotering.

Ø siste forslag ble vedtatt enstemmig.

1 - 00010 1975

Utdanningspolitikk.

Dagsorden debatt:

Sæmund Fi - TR.H. - L - Ø - A - Helge Ø - T. Ø
B - Ø - Morten Fl .

Generell skoledebatt:

Einar Je - E - Helge Ø - Finn Å - Bjørn L - Vigdis
V - Torbjørn K - g, Suf-stud - T. Ø - Frode He , Grorud-
dalen. - Einar J - Helge Ø - Al - Frode H - Torbjørn
K - E - J - Egil L - M - Egil L - Kjetil B -
Astor L - Helge Ø

Forslag under generell skoledebatt:

Al : Sentralstyret må straks sende ut en politisk bulletin som redgjør
for innholdet i Ottosen, Gjelsvik og Steenkomiteen. Vedtatt.

Morten F ; Bergensgruppa og Bjørn L : Det nedsettes en skolekomite
som i perioden frem til neste landsmøte arbeider med å kartlegge forholdene
på de forskjellige skolene landet over, og på SUFs 6. landsmøte fremlegger
et nytt forslag til skoleprogram for SUF. Dette programmet må bygge på
en analyse av de konkrete forholdene , og omfatte alle skoleslag.

Vedtatt.

T.Ø : Landsmøtet oversender del to i Oslo-forslaget "SUFs skolearbeid
idag" til diskusjon i laga , uten å ta det opp til realisering.

Vedtatt.

Morten F , Bergensgruppa, L : (i forbindelse med det tidligere frem-
lagte forslag): Komiteen foreslås sammensatt av ' Skolesekretæren i sentral-
styret, skolesekretæren i Oslo/Akershus, Egil L for Hamar (Lærerskolen)
Eivind B , Bergen. Komiteen får fullmakt til å utvide seg selv etter
behov. Vedtatt.

Politisk plattform.

T.Ø - Ove Bengt Be - F - Anders M. A - Ø - Sverre
K - Bernt F - Å - T. Ø - M - Vigdis V - J -
Øystein P - Sverre F - E - Brigt K - T. Ø -
F - Svein H - Ove Bengt B - Øystein P - Stein F -
T. Ø - Al - T.Ø - Al - F - Øystein P -
T. Ø - F - Ø - Bjørn P - Egil L - Bernt F -
T.Ø - Al - J - F - Sverre K - F -
T.Ø . Politisk Plattform enstemmig vedtatt.

RESOLUSJONER.

Resolusjon om Tsjekkoslovakia.

Einar K - Svein L - T. Ø - E - Geir J - Tor
Erik H - Svein J - Vedtatt sendt redaksjonskomiteen.

Israel-resolusjonen.

Bl - T.Ø - Reidar M , Dale-SUL. - M - Anders M. A

T.Ø - M - A - W - Nils G , Sauda, - E .

Endringsforslag fra B : 3. Avsnitt. Det er nå klarere enn noen side at den dynamikk i situasjonen osv.

2. avsnitt: De samme kretsene protesterer mot Sovjets ----.

Vedtatt med stort flertall.

Ungdom under utdanning .

F drar sitt opprinnelige forslag tilbake.

Redigert forslag fremsatt.

E - Frode He d - Trond Ø - E - Bl - A - T.Ø .

T.Ø foreslår at skoleaviser skal ha full selvbestemmelsesrett. Vedtas.

VALG

Valgdebatt.

Astor L - T.Ø . E - Bjørn Pe - Liv Sissel H

- Al - E - Brikt K - G - M - Svein H -

Bjørn Pe - Eivind B - Eg - Li - A - Sverre.

Kr - Øystein Pe - Lars B - Astor L - Arna M

Nesna. - Bl - Brikt K . Generell valgdebatt avsluttet.

VOTERING.

Formann:

Sigmund G mo. Suf-stud. Akklamasjon

Organisatorisk nestformann:

Viktor St n . Indre Vest. "

Politisk nestformann

Tron Ø m Oppsal "

Sekretær

Svein Mo sen Suf-stud "

Sekretær

Ellen W erg Indre Vest "

Redaktør

Pål S an Manglerud "

Debatt om studiesekretæren.

Øg n - Tor Erik H .

Studiesekretær:

Sverre K n Suf-stud "

Faglig sekretær:

Tor Mo ue Indre Vest "

Skolesekretær:

Harald M n Suf-stud "

Internasjonal sekretær Harald D. 1 Suf-stud Akklamasjon
Kasserer Bernt Krohn S. ag Suf-Stud "

Varanenn.

1. Stein Kr Greffen/Sinsen Akklamasjon
2. Vigdis V Suf-stud "
3. Liv Sissel H Suf-stud "
4. Anders M. Ar Lanber " "
5. Forslag fra valkomite: Sigrid Ann Mc Suf-stud
- Forslag fra Allern : Brigt K
- Votering: M 18, K 64, Avholdt 11.
5. Brigt K Suf-stud
6. Sigurd A Suf-stud Akklamasjon
7. May Britt R Tveita/Haugerud "

Valg av Revisorer:

Ingvard S Suf-stud Akklamasjon
Dag N Greffen/Sinsen "

Valg til "Lovrevisjonskomite"

Forslag : Bernt Krohn - Sigmund Gr - Tron Ø - Eivind B -
Tor Erik Ha - Geir Jo - Svein Tore Bendik F - Per B. -
Torbjørn B - Odd H - Eivind B - Rune S - Jørgen
Gr - Odvard H - Gunnar Te
Per B. trekker seg.

Al : Forslag om at komiteen består av de som er foreslått og at
sentralstyret pålegges å innstille komiteen til ett eller flere felles-
møter, med reise betalt av sentralstyret. Vedtatt enstemmig.
Valg avsluttet.

Sigmund G. takker for tilliten.

Hilsningsfale kommer ved Tron Ø.

Til Lands Styrelse.

Kjære Akkorder.

SUF har vært samlet til sitt 5. landsmøte, og fattet mange viktige beslutninger.
Vi har vedtatt et nytt og revolusjonært plattformprogram. Vi har vedtatt
og tillempe den demokratiske sentralismen og å studere Marxisme-Leninismen,
Mao Tse-tungs tenkning i kommende periode.

Vi har merket oss deres framgang i Sverige, og støtter fullt ut deres
kamp mot de småborgerlige anarkistene som ønsker å ødelegge bevegelsen.
Proletarer i alle land foren dere!

Til Sosialistisk Ungdomsforum , Danmark.

Kjære Kamerater.

SUF hr vært samlet osv... ut det avsnittet.

Vi ønsker dere framgang i arbeidet fram mot en revolusjonær bevegelse i Danmark.

Proletarer i alle land, foren dere!

Til SDS , Tyskland.

Som yil Danmark , med det unntak at det isteden for Danmark står Forbundsrepublikken Tyskland.

Bjørn Pe med oppfordring til at et hilsningstelegram sendes FNL.

Vedtatt med akklamasjon.

Resolusjon om krise i Norge (tidligere krise i Finnmark)

Enstemmig vedtatt.

Resolusjon om Tsjekkoslovakia.

T.Ø - J. - Geir J - Brigt K - Mo - J.

Al - .

Resolusjonen vedtatt med overveldende flertall.

Je forslag om å stryke punkt 3 og 4 i resolusjonen falt mot 2. stemmer.

Landsmøtet vedtok en resolusjon etter forslag fra Tron Ø.

Landsmøtet beklager at enkelte lag har gitt sine delegater bundet mandat. Til landsmøtet skal laga sende kamerater som de rekner med på en god og aktiv måte kan representere lagets syn .

Å gi dem bunde mandat er derfor et uttrykk for forakt mot landsmøtet som SUFs høyeste organ.

Avslutning. Landsmøtet synger Internasjonalen.

SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUNDS POLITISKE PLATFORM

1. Teoretisk grunnlag.

Målsetning og klassegrunnlag.

SUF er en revolusjonær klassekamporganisasjon som arbeider for en sosialistisk, proletarisk revolusjon i Norge med det klasse-løse samfunn som mål. Dette er i samsvar med de virkelige interessene til arbeiderklassen og de breie lag av folket.

Staten og den sosialistiske revolusjon.

Da samfunnet blei delt opp i klasser vokste det fram et undertrykkelsesapparat for utbytterne mot de utbytta. Dermed oppsto staten.

Den herskende klassen i Norge i dag er eierne og forvalterne av monopolkapitalen, dvs. de som bestemmer over produksjonen, har den fulle disposisjon over kapitalen og tar de økonomiske avgjørelsene. Den norske stat er et redskap for opprettholdelsen av denne klassens diktatur over folket.

Parlamentet er en skinndemokratisk institusjon som bare kan fungere innenfor de rammene de kapitalistiske produksjonsforholda setter. Monopolkapitalen, statsapparatet og de store organisasjonene er i ferd med å smelte sammen til en korporativ maktstruktur, dvs. full enhet av økonomisk makt og politisk kontroll i hendene på den herskende klassen.

Det monopolkapitalistiske diktaturet kan bare styrtes ved at arbeiderklassen, alliert med andre progressive lag av folket, knuser det borgerlige statsapparat gjennom en revolusjonær omveltning. Det må ta kontrollen over produksjonsmidlene og opprette sine egne maktorganer, sin egen demokratiske stat av en ny type, uten byråkrati og privilegier; det vil si proletariats demokratiske diktatur. Dette innebærer demokrati for folket, som utøver diktatur over dem som vil gjenopprette kapitalismen.

I samsvar med dette avviser SUF "den parlamentariske vegen til sosialismen" dvs. ideen om at sosialismen kan gjennomføres ved vedtak i Stortinget og settes i verk av klassestatens organer. Dette betyr ikke at SUF tar avstand fra parlamentarisk arbeid. Arbeid i parlamentet må ta sikte på å vise at statsapparatet er et instrument for undertrykking av det arbeidende folket, at en proletarisk revolusjon er nødvendig.

Proletarisk internasjonalisme.

Sosialismen kan bare nå sin endelige seier når kapitalismen i verdensmålestokk, - dvs. imperialismen leda av den herskende klasse i USA, er knust.

-2-

Folket i Norge har felles interesser med verdens undertrykte og utbytta folk. SUF solidariserer seg derfor med alle som kjemper mot imperialismen -- med folket i de land og områder som allerede har befridd seg, med Vietnams folk og frigjøringsbevegelsene i Asia, Afrika og Latinamerika, med kjempende arbeidere og studenter i de europeiske land og med de revolusjonære afro-amerikanerne og andre progressive krefter i USA. Deres fiender er våre fiender, deres kamp er vår kamp.

SUF bekjemper de borgerlige byråkratikkene som har tatt makta i Sovjet-Unionen og de fleste tidligere sosialistiske eller folkedemokratiske land, fordi disse gjør felles sak med imperialismen og innfører statskapitalismen i de områder de behersker. Det er en viktig del av SUFs internasjonale oppgave å støtte folket i Kina og de andre land som fører sosialismen videre framover, og støtte folkets kamp for virkelig sosialistisk arbeidermakt i de landa der revisjonistene har tatt makta.

2. De viktigste arbeidsoppgaver.

Kampen mot monopolkapitalismen i Norge.

Arbeidernes hovedmotstander i klassekampen er monopolkapitalistene i Norge.

Monopolkapitalismens undertrykkelse fører til motstand. SUF må forene seg med den spontane motstand overalt hvor den oppstår og sette den inn i en politisk sammenheng. På denne måten lærer vi å kjenne og avsløre hovedmotsetninga i det norske samfunnet. SUF må artikulere og kjempe for de økonomiske og sosiale krav som reises av de store massene av lønnsarbeidere og småbrukere, fiskere, skoleungdom og intellektuelle.

Den kampen massene fører for sine nære interesser er en viktig del av kampen mot monopolkapitalismen. SUF'ere må derfor arbeide på bedriftene, skolene, universitetene osv. for å utvikle denne interessekampen, som gir massene forståelse av kapitalismens natur.

Kampen for de daglige interessene skaper ikke av seg sjøl noe sosialistisk samfunn. Derfor må en hele tida ha for øye at dette arbeidet skal forene vår organisasjon med massene og bidra til deres organisering for hovedstøtet mot kapitalismen. Interessekampen må knyttes sammen med de langsiktige mål og ikke opportunistisk skilles fra dem.

-3-

Kampen for norsk uavhengighet er en del av kampen for sosialismen. SUF må derfor arbeide for å få Norge ut av NATO, som er USA-imperialismens viktigste redskap til å sikre kontrollen over Norge. Videre må SUF motarbeide norsk medlemskap i EEC, et eventuelt nordisk fellesmarked og liknende økonomiske sammenslutninger, fordi slike medlemskap vil styrke den internasjonale storkapitalens kontroll over Norge. Gjennom kampen mot NATO og EEC vinner massene dypere forståelse av den nåværende kapitalismens natur og statens og militærapparatets funksjon. Hovedmålet for det anti-imperialistiske arbeidet må være å bevisstgjøre massene om nødvendigheten av en proletarisk revolusjon i Norge.

Kampen mot opportunisten.

Høyresosialdemokratiet-i Norge Arbeiderpartiet-tjener åpent monopol-kapitalismens interesser. Et vesentlig aspekt ved DNA's politikk i regjeringssposisjon var å legge forholda best mulig til rette for monopolkapitalismen ved å undertrykke arbeidernes lønnskamp gjennom pampeveldet i LO og ved å gå i spissen for norsk medlemskap i NATO og EEC.

For å kunne tjene arbeiderklassens interesser må SUF derfor bekjempe sosial demokratiet og byråkratismen i fagrørsla og avvise klasse-samarbeidet som har som funksjon å knekke arbeidernes kampvilje; og fremmer den korporative maktstrukturen. SUF vil gjøre felles sak med alle i fagrørsla som vil kaste ut pampene, innføre faglig demokrati og føre virkelig kamp mot kapitalismen.

SUF avviser alle politiske retninger som går inn for kompromiss med lederne i sosialdemokratiet og sosialdemokratisk tankegang: både venstre-sosialdemokratiet som avviser nødvendigheten av revolusjon og oppbygginga av et sosialistisk samfunn under proletariatets diktatur, og Sovjetrevisjonismens tilhengere, som forsvarer Kreml-renegatenes knefall for kapitalisme og imperialism.

I våre egne rekker vil det stadig oppstå tilløp til borgerlig tankegang. De kan ha åpent revisjonistisk eller reformistisk form: det vil si gå fra sosialismens revolusjonære kjerne og forfalle til perspektivløs brødpolitikk. Eller de kan ha "venstre"-opportunistisk form: dogmatisme og sekterisme, det vil si en politikk som går ut på at en i stedet for å ta alvorlig på problemene forfaller til frasemakeri og går til handling uten på forhånd å ha undersøkt de objektive forhold grundig nok.

Kamp mot borgerlige ideer i arbeiderrørsla, i våre egne rekker og i oss sjøl er en viktig del av klassekampen.

Uten fast sammensveisa rekker av bevisste revolusjonære kan SUF ikke være til virkelig nytte i klassekampen.

INSTRUKS/RETNINGSLINJER FOR SUF-LAGAS MEDLEMMER I DET FAGLIGE ARBEIDET

1. Alle medlemmer som er ute i arbeidslivet, midlertidig eller fast, bør organisere seg i LO's avdeling på stedet. Dersom det eksisterer en fagforening utenfor LO som samler den overveldende majoritet av arbeidsstokken, og der dette er hensiktsmessig, bør medlemmene melde seg inn der. Der det ikke eksisterer fagforeninger bør medlemmene ta initiativet til at slike blir dannet, i eller utenfor LO.

2. Medlemmene bør arbeide for at organisasjonsprosenten i fagforeningen blir så høy som mulig.

3. Medlemmene bør støtte alle forslag som er i arbeidernes interesser, uansett om disse er framsatt av sosialdemokratiske eller andre borgerlige. Vi må alltid kjøre fram saker i forgrunnen - ikke personer. Dette bør også være vår linje i valg av tillitsmenn. Vi støtter dem som går inn for mest korrekt linje, uansett hvor de partipolitisk hører hjemme.

4. Alle fagorganiserte medlemmer bør delta i fagforeningens møter for der å artikulere en korrekt linje.

5. Medlemmene må aldri skjule hvor de står politisk, selv om dette kan lønne seg på kort sikt. Vi må stadig avsløre sosialdemokratienes forraderi mot de fagorganiserte der dette manifesterer seg. Dette bør ikke skje i form av høytflygende ideologiske utgreiinger, men i konkrete saker påvise hvordan arbeiderklassen og sosialdemokratiet har antagonistiske interesser. Slike saker er f.eks. streikeretten, tariffpolitikken, "rasjonalisering" og tidsstudier, dyrtid, overtid, skiftarbeid, pampevesen og mangel på demokrati i LO, skattepolitikk, oppsigelser og arbeidsløshet, bedriftsutvalg og andre former for "demokrati" i arbeidslivet etc, etc.

6. Medlemmene må være villige til å ta tillitsverv. Men vi må vel vokte oss for perspektivløst kuppmakeri - bein for beinas egen skyld - og på den måten dette ned på pampenes eget nivå. En tillitsmann må basere sin virksomhet på å kjempe for medlemmenes interesser og i denne kampen vinne medlemmenes tillit og støtte. Han må vel vokte seg for å bli gissel for arbeidsgiverinteresser.

7. Alle lag bør skaffe seg kjennskap til arbeidsplassene i distriktet, hvilke særegenheter som gjør seg gjeldende der, hvilken politikk bedriftsledelsen fører overfor arbeiderne, hvem som eier bedriften, hvor stor profitten er, hvilke forhold arbeidsfolk på stedet lever under, hvilke krav de kan tenke seg å støtte, hvordan fagforeninga er, hvordan forholdet er mellom medlemmene og tillitsmenn, mellom klubb/forening, forening/forbund.

Alle lag bør ha et faglig utvalg som kan holde laget underrettet om slike spørsmål, slik at laget kan foreta en riktig analyse og legge opp en riktig faglig taktikk. Fylkesstyret og sentralstyret bør holdes underrettet om hva som skjer på den faglige fronten i vedkommende distrikt, og alle medlemmene bør virke som SUF's øyne og ører slik at hele forbundet kan nyte godt av de erfaringer, framgang og feil, som foregår på dette området.

UTTALELSE VEDTATT AV SUF's 5. LANDSMØTE OM FAGLIG POLITIKK.

Det siste årets faglige utvikling har vært en bitter lekse for arbeiderklassen. Med de tariffavtaler som nå er inngått, vil prisstigninga i neste avtaleperiode redusere mange fagorganisertes levestandard til et nivå betydelig under det de hadde før årets tarifforhandlinger. LO-pampene godtok med lua i handa hele NAF's opplegg og påtvang de fagorganiserte elendige tariffier.

Mens brutto-produksjonsøkinga i Norge er en av de største i Europa, er altså de fagorganisertes fremste "tillitsmenn" NAF behjelpelig med at overskuddet ensidig tilfaller arbeids"giverne".

Det eneste tilsynelatende framskritt som de fagorganiserte har oppnådd i løpet av vårens forhandlinger, er arbeidstidsforkortelsen på 2,5 time i uka. Men til og med dette beskjedne framskrittet vil ikke LO-pampene la de fagorganiserte beholde. LO, NAF og Norsk Produktivitets-Institutt har nå startet en kampanje for at "produksjonen ikke skal bli skadelidende". Kommunaldepartementet har bevilget penger til kampanjen, og TV og radio skal stå til dens rådighet. Arbeidstempoet skal altså ytterligere skrus opp; hardere jobbing for arbeiderne og større fortjeneste til kapitaleierne.

Arbeiderklassen har fått demonstrert med all tydelighet at NAF og den byråkratiske ledelsen i LO har gått sammen om å bekjempe de fagorganisertes interesser, og dermed tjene kapitalismen.

SUF's 5. landsmøte fordømmer på det skarpeste LO-pampenes forræderi mot de fagorganiserte, deres klassesamarbeidspolitikk og og det diktatur de utøver over de fagorganiserte. SUF gir sin fulle støtte til de krefter i fagbevegelsen som vil ta makta fra pampene, innføre demokrati i organisasjonen og aktivt kjempe for arbeidsfolks interesser. Uten at dette skjer kan ikke LO bli et tjenlig redskap for den norske arbeiderklassen.

KRAV SOM SUF SKAL REISE I DET FAGLIGE ARBEIDET

1. LO må bli en demokratisk organisasjon som med styrke hevder medlemmenes interesser overfor arbeids"giveverne" og deres allierte, ikke omvendt slik som nå.
LO's kongress holdes en gang i året, ikke slik som nå; en gang hvert 4.år. Delegatene til kongressen velges lokalt - ikke forbundsvis.
2. Vekk med hovedavtalen, arbeidsretten, tvungen lønnsnemd og andre våpen rettet mot de fagorganiserte.
3. Bekjemp pampenes klassesamarbeidspolitik og det sosialdemokratiske diktaturet over de fagorganiserte. Nei til kollektivt medlemskap i DNA og andre former for pengestøtte til de fagorganisertes fiender.
4. Krev uavkortet streikerett, uansett hva sekretariatet måtte mene.
5. Krev forbundsvis oppgjør og forbundsvis avstemninger. Nei til "samordnede" oppgjør, "ekspert"-avgjørelser og "kompetente" forsamlinger. Alle forslag til uravstemming. Forslag vedtas eller forkastes med vanlig flertall blant de som har avgitt stemme.
6. Krev ett-årige tariffavtaler med adgang for arbeiderne til når som helst å si dem opp.
7. Bryt med FFI og Folk og Forsvar
8. Forbud for LO-tillitsmenn til å sitte i styrer og råd i statlige, kommunale og private bedrifter, banker, forsikringsselskaper og andre organisasjoner der de kan bli gisler for motsatte interesser av arbeiderklassen.
9. Ingen skal ha økonomisk fordel av sitt arbeid som tillitsmann.
10. Forbud for alle tillitsmenn til å delta i arbeids"givevernes" økte utbytting av arbeiderne gjennom tidsstudier.
11. Mot opprettelse av bedriftsutvalg og andre "samarbeids"-organer rettet mot arbeiderne. Ingen tillitsmann kan ha taushetsplikt overfor medlemmene.
12. Krev 36-timers uke med uavkortet lønn uten produksjonsøkning på arbeidernes bekostning, og for ytterligere reduksjon av arbeidstida for skiftarbeidere, arbeidere over 60 år og for folk som av helbredsgrunner har nedsatt arbeidskapasitet.
13. Mot økt adgang til overtid- og skiftarbeid der arbeiderne ikke anser dette for nødvendig.
14. 6 ukers ferie for skiftarbeidere.
15. Heving av timelønnssatsene til det nåværende gjennomsnittet for industrien.
16. Arbeidere som ønsker det, må få høve til å gå av med full pensjon når som helst etter at de har fylt 60 år.
17. Full lønn under sykdom.
18. Helautomatisk indeksregulering med full kompensasjon for prisstigning.
19. Nei til Momsen. Senk de direkte skattene for arbeidsfolk. Øk dem for kapitaleierne.
20. Nei til NATO og EEC.

UTTALELSE VEDTATT AV SUF's 5.LANDSMØTE OM MIDT-ØSTEN.

Utviklinga i Midt-Østen det siste året har bekreftet det synet som SUF's forrige landsmøte ga uttrykk for. Den tiltakende inkorporering av de okkuperte områdene i den israelske staten, og de tallrike uttalelser fra ledende medlemmer av Israels regjering, levner ingen tvil om at Israels angrepskrig også var eroblingskrig.

Israels brutale terror mot sivilbefolkningen i de okkuperte områdene har tvunget selv USA's regjering til å minne Israel om Geneve-konvensjonens bestemmelser.

Men de kretsene i vårt land som førte an i hetsen mot SUF for dets konsekvente anti-imperialistiske standpunkt til 6-dagers krigen, fortsetter skjønninga av en stat som gjennom terror og angrepskriger mangedobler sitt maktområde. De samme kretsene protesterer mot Sovjets skammelige okkupasjon av Tsjekkoslovakia, som uvegerlig må bleikne mot inntrykket av de arabiske folks lidelser under den israelske krigsmaskinen.

Det er nå klarere enn noensinne at dynamikken i situasjonen i Midt-Østen springer ut av den israelske statens grunnleggende karakter. En reint jødisk stat bygd på zionistiske prinsipper er ensbetydende med kolonialisering av fremmed territorium og fordriving av den stedlige befolkning. Motstanden fra de fordrevne blir møtt med ny ekspansjon. En slik stat er et fremmed-element i Midt-Østen, og kan bare bestå via terror, krig og ekspansjon, understøttet økonomisk og militært av kapitalistiske stater og grupper i andre verdensdeler.

Forutsetninga for fred og utvikling i Midt-Østen er derfor at forbindelsen med de imperialistiske kreftene brytes, at de sjåvinistiske makthaverne i Israel styrtes, og Israel som reint jødisk stat opphører å eksistere. I dette ligger også jødene eneste mulighet til å bygge opp ei framtid i Midt-Østen.

SUF's LANDSMØTE TAR AVSTAND FRA SOVJETETS OKKUPASJON AV TSJEKKOSLOVAKIA

SUF's 5.landsmøte fordømmer på det skarpeste den militære intervensjonen i Tsjekkoslovakia gjennomført av Sovjetsanveldet og andre Øst-europeiske land. Vi støtter fullt ut kravet fra det tsjekkoslovakiske folk om fullstendig tilbaketrekking av alle fremmede tropper.

Årsaken til intervensjonen er Sovjet-ledernes frykt for at Tsjekkoslovakia skulle løsrive seg fra deres imperialistiske grep og ta direkte kontakt med de vestlige kapitalistiske land. At Sovjet varslet USA før intervensjonen viser at de to supermakter samarbeider om å undertrykke folkene i sine respektive innflytelsesområder. Intervensjonen er en forbrytelse på linje med USA's overgrep mot f.eks.Hellas og Vietnam, og er et nytt bevis på Sovjet-revisjonismens fallitt i Øst-Europa.

Novotny var i realiteten en ren marionett for Kreml's politikk, men den nye politiske linjen til det tsjekkoslovakiske kommunistpartiet betyr ikke et brudd med Novotnys revisjonistiske linje. Tvert imot representerer den bare et nytt skritt i retning av et fullt kapitalistisk system i Tsjekkoslovakia. Dette kommer helt klart fram gjennom det tsjekkoslovakiske kommunistpartis aksjonsprogram vedtatt den 5.april i år, og som fortsatt gjelder også etter intervensjonen.

Aksjonsprogrammet går inn for at prisene bestemmes ved tilbud- og etter-spørselprinsippet; at økonomien må åpnes for verdensmarkedets trykk, og i praksis avvikling av utenrikshandelsmonopolet. Videre skal lønnsforskjellene økes.

Moskva-avtalen mellom Dubcek og Sovjet-lederne er et svik mot det tsjekkoslovakiske folks kamp mot Sovjet-imperialismen. Dette er en politikk vi ikke kan støtte. Vi stiller oss solidarisk med de revolusjonære kreftene i Tsjekkoslovakia og andre øst-europeiske land, som ønsker gjennomført en virkelig sosialistisk omveltning basert på folkemassenes og ikke byråkratiets interesser.

UTTALELSE VEDTATT AV SUF'S 5. LANDSMØTE OM BORGERKRIGEN I NIGERIA.

Borgerkrigen i Nigeria nærmer seg nå slutten. Når denne krigen har kunnet vare så lenge og kostet så mange menneskeliv, skyldes det at imperialistiske stormakter forbrytersk har intervenert på begge sider. De har åpent støttet krigen og levert våpen til partene, etter at konflikten mellom regjeringa og delstatsmyndighetene i øst-området - seinere kalt Biafra - førte til åpen krig sommeren 1967.

England og Sovjetunionen ga store våpenforsyninger til sentralregjeringa. For Englands vedkommende skyldes dette ikke minst ønsket om å sikre kontrollen over BP's og SHELL's oljeinteresser i Biafra-området gjennom en sterk føderativ regjering. På den andre sida har Portugal bidratt med våpenforsyninger til Biafras myndigheter. Dette skyldes Portugals interesse av en nasjonal oppsplitting av Afrika for å lette presset mot dets egne koloniområder. Frankrike har støttet Biafra, og dette må sees som et utslag av den sterke rivaliseringa mellom fransk og engelsk-amerikansk kapital på dette kontinentet.

Krigens tapere er de store massene av folket i Nigeria - enten de er i nord- eller østregionen. På grunnlag av det gir SUF sin fulle støtte til kravet om skikkelig hjelp til krigens ofre.

Vi protesterer mot at den norske regjeringa i et år stilltiende har godtatt at dens NATO-allierte England og Portugal, sammen med Sovjetunionen, har sprøytet inn krigsmatriell på hver sin side i krigen. Dette viser atter en gang at den norske regjeringa ikke er noe annet enn en lydhør tjener for den vestlige imperialismen.

Uttalelse vedtatt av SUF's 5.Landsmøte om Ungdom under utdanning

SUF's femte landsmøte vil protestere mot gjennomføringa av et undervisnings-system etter de retningslinjer som er slått fast i Ottosen-, Gjelsvik- og Steen-komiteenes innstillinger. Dette opplegget går ut på å tilpasse undervisningssystemet til det private næringslivs aktuelle behov, uten hensyn til elevenes, studentenes og arbeidernes reelle interesser.

SUF protesterer mot gjennomføringa av den delen av yrkesorienteringa i ungdomsskolen som går ut på at skoleungdom skal arbeide gratis i næringslivet. Denne ordninga betyr at skoleungdom vil danne en stabil og gratis arbeidskraftreserve, noe som bare kan tjene arbeidsgiverne og skade lønnstakerne.

SUF tar avstand fra alle tiltak som vil ramme ungdom under utdanning økonomisk, som moms'en, økte semesteravgifter og økte husleier i student- og elevheimer.

SUF vil ta klart avstand fra den gjeldende instruks for elevdemokratiet i de forskjellige skoleslagene, da denne i realiteten ikke fører til noe demokrati, men er en utvidelse av myndighetenes muligheter til å kontrollere elevenes virksamhet. SUF går inn for full forsamlings- og organisasjonsfrihet for skoleelever, reell sjølbestemmelsesrett for elevorganisasjonene, og skoleavisene. Full menings-, ytrings- og trykkefrihet for skoleelevene!

KRIST I NORGE:

Uttalelse vedtatt av SUFs 5. landsmøte.

Fiskerikrisa og den mer omfattende krisa i Finnmark har avslørt myten om "den stabile velferdsstaten Norge". Kapitalismen er ikke mer immun overfor kriser idag enn for 30 år sia. Direkte nød er blitt en realitet for store folkegrupper. I Finnmark er allerede flere hundre mennesker tvunget til å flytte fra sine heimplasser. Dette skjer til tross for at det naturlige grunnlaget for fortsatt bosetting er minst like godt som før.

Bakgrunnen for det som skjer er den tiltakende konsentrasjon av kapitalen i stadig større produksjonsenheter som har foregått i etterkrigstida. Resultatet har vært ei gradvis forverring av primærnæringenes stilling, og dermed av levevilkåra for folk i utkantstrøka. Foreløpig er det fisket som er sterkest ramma. Men også bøndene møtes nå av skremslene om "overproduksjon".

I fiskerinæringa har de private kapitalinteressene stadig fått ei mer dominerende stilling, såvel i omsetning, eksport, foredling og prisfastsettning som i sjølve fangsten. Den private, oppsplitta organiseringa av eksport og omsetning har gjennom planløshet og fordyrende mellomledd ført til at mulighetene for økt avsetning er blitt skusla bort. Følgene har vært katastrofale for fiskerne og fiskeriarbeiderene, og likedan i strid med forbrukernes interesser. Fiskernes samvirketiltak i foredlingsindustrien er trengt tilside av monopolkapitalens spekulasjonsforetak, som f.eks. Findus i Hammerfest. Disse foretakene spekulerer både i tråldrift, oppkjøp og foredling.

Resultatet er blitt ei oppsmuldring av sjølve fundamentet for fiskerinæringa og bosettinga langs kysten. Det er grunnen til at uroligheter i fjerne verdensdeler har kunnet utløse ei krise av det omfanget vi idag står overfor.

Også her står staten fram som et redskap for monopolkapitalen: Gjennom skatteregler, utlånsregler for fiskeribanken, konsesjoner til trållerredere og private eksportører, har staten stått fram som en konsekvent støttespiller for kapitalinteressene i fiskerisektoren. Kombinert med jordbrukspolitikken og industripolitikken, har dette bidratt til å rive næringsgrunnlaget bort under utkantbefolkninga, tvunget folk sammen i sentra og dermed oppfylt industrikapitalens behov for billig arbeidskraft.

Bare ved aktiv, organisert kamp kan fiskerne og utkanbefolkninga tvinge gjennom sine krav.

Uthulinga av den beskjedne, lovbeskyttete stilling fiskerne tross alt hadde like etter siste krig, viser imidlertid at kortsiktige innrømmelser fra staten etter hvert tares bort, sålenge monopolkapitalens makt ikke knuses fullstendig. Bare en felles, samordna kamp av arbeidsfolk over heile landet mot den kapital-eiende klassen, og dens redskap staten, kan derfor ødelegge det systemet som skaper slike kriser som idag herjer Finnmark, som imorgen kan ramme arbeidsfolk hvor som helst i landet.

*BEKJEMP ALL KAPITALISTISK SPEKULASJON I FISKERINÆRINGA!

*FISKEEKSPORTEN MÅ SAMORDNES UNDER FISKERNES KONTROLL!

*OMSETNINGSAPPARATET UNDER FISKERNES HERREDØMME!

*BORT MED KRAVET OM BETALING PÅ DRIFTSLÅN FOR FISKERE OG SMÅBRUKERE I DE UTSATTE OMRÅDENE!

*OPPHEV ALLE LÅNEVILKÅR SOM DISKRIMINERER SMÅ OG MELLOMSTORE BÅTER!

*BEKJEMP MONOPOLKAPITALISMEN!

TILLEMPIMNGA AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN I SUF.

Landsmøtet har kommet fram til at en demokratisk og sentralistisk måte å arbeide på må tillempes i SUF.

Landsmøtet skiller her mellom den virkelige demokratiske sentralismen og vrengebildene av den. Disse har oppstått delvis gjennom at revisjonist-partiene feilaktig har kalt sin kådaverdisiplin og mangel på indre demokrati for "demokratisk sentralisme", delvis gjennom hetspropaganda fra sosialdemokratiet og den borgerlige reaksjonen.

Demokrati er noe mer enn medlemmenes rett til å ta avgjørelser gjennom avstemninger, fritt velge sine representanter osv. For at disse demokratiske rettighetene skal få noe innhold, må det være minst mulig avstand mellom grunnorganisasjon og ledelse; medlemmene på alle plan må være informert om de sentrale politiske problemstillingene, og avgjørelsene må komme som et resultat av dyprpløyende debatt der alle medlemmene deltar.

Sentralismen er ei forutsetning for at vedtaka skal bli satt ut i livet på en kraftig og effektiv måte. Sentralisme betyr at når vedtak er fatta, skal de følges. I samsvar med dette skal mindretallet bøye seg for flertallet, lavere organer skal bøye seg for høyere når disse gjennomfører medlemmenes vedtak, enkeltmedlemmet skal bøye seg for organisasjonen.

At vedtak er fatta, betyr sjølsagt ikke at diskusjonen skal opphøre, eller at folk skal tvinges til å skifte mening. Men det betyr at vedtak som er fatta etter grundig diskusjon, skal følges lojalt også av de som er uenige inntil det eventuelt er omstøtt, og at man ikke utafor organisasjonen skal stå fram mot organisasjonens linje og bekjempe den.

Demokrati og sentralisme er derfor de to sidene i en motsigelse der de samtidig forutsetter hverandre og bekjemper hverandre. Tar sentralismen overhand, kveles den indre diskusjonen og motsigelsene planeres ut på en byråkratisk, administrativ måte. Organisasjonen stoppes i utviklinga, for "uten motsigelser dør partiet", unødvendige splittelser oppstår, og borgerlige elementer vokser fram, ettersom de ikke blir rensket ut gjennom medlemmenes kritikk.

Men tar demokratiet overhand og setter sentralismen ut av funksjon, kveler det seg sjøl, i det det tar fra seg sjøl muligheten til å sette vedtaka ut i livet. Oppløsninga av disiplinen gjør det umulig å handle samla, liberalisme og slapphet brer seg, og borgerlige lementer får ukontrollert fare fram som de vil.

Landsmøtet innser at kla sefiendeen er de revolusjonære kreftene taktisk overlegen i styrke. Monopolkapitalen har et ytterst sentralisert statsapparat og store maktmidler til rådighet i sin indertrykkelse av det arbeidende folket.

Bare ved at SUF mobiliserer medlemmene, utnytter deres skaperkraft full ut og forener seg innad gjennom demokratiets metode, setter vedtaka ut i livet og gir dem slagkraft gjennom sentralismens metode, kan SUF makte å vinne seier i kampen mot klassefienden.

Den demokratiske og sentralistiske måten å arbeide på kan ikke innføres gjennom et flertallsvedtak. Den demokratiske og sentralistiske måten å arbeide på kan ikke innføres bare ved at man gjør et vedtak og anser seg ferdig med det hele. Den må tilpasses gradvis i SUF og utvikles ved hjelp av studier, diskusjon og praksis. På grunnlag av dette må følgende tiltak gjennomføres nå:

1) Sentralstyret pålegges å holde grunnorganisasjonene orientert om de viktigste politiske spørsmålene i så stor grad som mulig, sånn at vedtak kan fattes etter en diskusjon som omfatter hele SUF. I samband med dette må et internt medlemsblad utgis med intern debatt og organisasjonssaker. Dette må være fullstendig åpent for alle medlemmer som er uenige med flertallet eller sentralstyret i forskjellige spørsmål..

Landsmøtets kommentar: Skal demokratiet fungere er det ei forutsetning at grunnorganisasjonene er informert. Sentralstyret må derfor regelmessig gi rapporter til grunnorganisasjonene. I så stor grad som mulig bør sentralstyremedlemmer dra rundt for å orientere laga, kritisere og bli kritisert. I viktige saker bør det holdes konferanser der medlemmer over hele landet kan delta. Dette må ikke oppfattes som at sentralstyret ikke kan fatte vedtak på egen hand der situasjonen krever det. Et eksempel er resolusjonen mot Sovjets innmarsj i Tsjekkoslovakia. Forutsetninga er at sentralstyret handler i samsvar med SUFs hovedlinje, og etterpå står ansvarlig overfor grunnorganisasjonene, der fritt må kunne avgjøre om vedtaket var i samsvar med hovedlinja.

For at det interne medlemsbladet skal kunne fungere må laga regelmessig sende rapporter. Medlemmer som er uenig i noe vesentlig, må føle det som en plikt å føre det fram. Husk "kritikk skal komme i god tid".

2) En komité settes ned for å granske SUFs organisasjon og vedtekter. Den har medlemmer fra lag på forskjellige steder i landet, og legger fram resultatet i god tid før neste landsmøte.

Landsmøtets kommentar: Spørsmålet om SUFs organisasjon må drøftes, ikke bare i en komité, men av hele organisasjonen. Står organisasjonsformen på noen måte i motstrid med tillegginga av demokratiet og sentralismen? Her er to eksempler på spørsmål som må diskuteres: De fleste sentralstyremedlemmene er bosatt i

-3-

Oslo. Er dette riktig og nødvendig ? På hvilke måter kan distriktene knyttes nærmere til ledelsen, og faren for dominans fra Oslo unngås ? Skal demokratiet gå godt, må flest mulig medlemmer være aktive. Bør SUF stille spesielle krav til aktivitet, og kanskje krav ved opptak?

3) Eksklusjonsparagraf tas opp i vedtektene. Laga kan suspendere gjennom flertallsvedtak på medlemsmøte, suspensjon må innrapporteres og tas automatisk opp på landsmøtet. Bare landsmøtet kan gjennom flertallsvedtak ekskludere fra SUF. Den som blir suspendert, skal kunne forsvare seg på landsmøtet der den eventuelle eksklusjon skal bli avgjort.

Landsmøtets kommentar: Eksklusjonsrett er et middel medlemsdemokratiet trenger for å kunne beskytte seg sjøl. Reine fiender av SUF må kunne settes utafor.

Eksklusjonsretten må sikres helt og fullt som medlemmenes våpen. Derfor må eksklusjonsretten helt og fullt ligge i deres hender. Derfor bør eksklusjonen heller ikke brukes dersom medlemmene ikke helt og fullt innser at det er nødvendig. I den kommende landsmøteperioden bør eksklusjonsretten derfor brukes med særs stor varsomhet: ekskludert blir bare reine agenter, politispioner, spioner for høyreorganisasjoner o.l.

Seinere tenkes eksklusjonen brukt mot medlemmer som på vesentlige områder motarbeider SUFs politiske linje, på en sann måte at de kan skade organisasjonen: F.eks. folk som forfekter offentlig at arbeiderklassen er borgerlig og at dens lønnskamp derfor ikke bør støttes, eller folk som grovt forbryter seg mot den sosialistiske disiplinen f.eks. ved å støtte lønnsnemnd mot ei gruppe arbeidere, der SUF har vedtatt å støtte arbeiderne, eller ved å offentliggjøre interne saker.

Men dette kan bare skje etter en omfattende diskusjon i hele SUF, der eksklusjonsparagrafens anvendelses område blir skikkelig klarlagt. Alle lag bør derfor ta den opp til diskusjon, finne ut når den bør brukes og gjøre sitt syn på dette kjent.

4) Dette landsmøtevedtaket om den demokratiske sentralismen må diskuteres på medlemsmøter i alle lag.

FORHOLDET MELLOM SUF OG SF.1. Fra SUFs landsmøte til SFs landsstyremøte.

Bakgrunnen for denne rapporten er den aktualitet forholdet mellom SUF og SF-og forhold innen SF-har fått de siste ukene gjennom presse, radio og TV. Vi skal derfor gi en oversikt over det viktigste som har skjedd.

Like etter landsmøtets slutt ga det nye sentralstyret en pressekonferanse. Der svarte vi på spørsmål om den politiske linja som hadde blitt trukket opp, bl.a. gjennom den politiske plattformen. Om forholdet til SF sa vi at det her ikke drier seg om to organisasjoner som står mot hverandre, men om ei motsetning mellom ulike politiske motsetninger i SF. Utover dette fant vi det ikke riktig å kommentere SF eller SFs politikk. F.eks. ville ikke Grønmo svare på spørsmål, stilt til ham personlig, om vurdering av SFs parlamentariske arbeid. Imidlertid blei det understreka at SUF i si politiske plattform ikke tar avstand fra parlamentarisk arbeid, men ser slikt arbeid som et middel i klassekampen. ^

De fleste oppslaga i pressa dagen etter gikk ut på at SUF nå var en enhetlig og samla, og det blei kort referert hvilke vedtak som var fatta. Dessuten offentliggjorde Høyres Pressebyrå dagen etter følgende intervju med Knut Løfsnes:

Toppmøte mellom SUF og SF

-splittelse uunngåelig?

Vi ønsker ikke medlemmer som er prinsipielt uenig i vårt program, fastslår Knut Løfsnes.

(HP) Et parti bør ikke ha medlemmer som er prinsipielt uenig i partiets program. Det er SF-formannen Knut Løfsnes lakoniske kommentar overfor Høyres Pressebyrå til det framtidige samarbeidet mellom Sosialistisk Ungdomsforbund (SUF) og SF. Han uttaler videre at hvis SUF har fattet vedtak som går på tvers av SFs program, bør de selv ta konsekvensen av det.

Høyres pressebyrå tok kontakt med Løfsnes for å få hans syn på den nye politiske plattform som SUF har vedtatt, hvor det bl.a. fastslås at SUF er en revolusjonær organisasjon som avviser "den parlamentariske veien til sosialismen". Løfsnes understreker at han ikke har mere kjennskap til SUF-møtet enn det som fremgår av pressereferater. Men når det gjelder hans partis forhold til parlamentarismen, fastslår han at SF i sitt program klart og utvetydig sier at det skal arbeide innenfor parlamentarismen. Også hvis vi skulle komme i maktposisjon vil vi opprettholde det parlamentariske styresett, med flere partier. Visse begivenheter i den senere tid burde overbevise om at et parti trenger et valg hvert fjerde år for å fornye seg.

- Er da SUFs uttalelse forenlig med partiets hovedsyn?
 - Det spørsmål har jeg selv stilt meg. Jeg går ut fra at vi i nær framtid skal ha et møte med det nyvalgte styre i SUF. Vi får håpe på en avklaring der sier, sier SF-formannen.
- (JL)/na

Disse uttalelsene av partiformannen blei gjenngitt på første side i Orientering. Og de blei forsterka i den redaksjonelle kommentaren på Orienterings siste side. Da denne hetsartiklen sikkert er kjent, skal vi ikke gjennta innholdet her. Vi skal bare påpeke at den var et klart brudd på den samarbeidsavtalen SFs og SUFs sentralstyrer vedtok i fjor høst. Dette fordi den ikke blei forelagt SUFs sentralstyre før den gikk i trykken.

Hovedpunktene i Orienterings redaksjonelle kommentar kunne forøvrig leses i et førstesideoppslag i Dagbladet før Orientering forelå i handelen eller på Orienterings kontor. Overskriften på oppslaget i Dagbladet var: "Orientering ble nektet adgang til SUFs landsmøte". - en blant flere løgner som var å finne i den redaksjonelle "avklaringskommentaren!"

Etter dette kom pressereaksjonene for alvor med påstander om brudd, splittelse o.l. Like etter de uttalelsene som Løfsnes kom med til Høyres Pressebyrå, fikk Grønmo en henvendelse fra NRK, som ville lage radio-program (politisk kvarter) der SF-formannen og SUF-formannen skulle diskutere "den parlamentariske veien til sosialismen", og forholdet mellom SUF og SF. Løfsnes hadde allerede sagt ja og gitt uttrykk for den oppfatning at det var en utmerket idé.

SUFs sentralstyre oppfatta dette som en klar kollisjonskurs. Forholdet mellom SUF og SF er noe som droftes internt-og som seinere skulle droftes på felles sentralstyremøte og på ekstraordinært landsstyremøte. Grønmo av slo derfor henvendelsen fra NRK.

På det felles sentralstyremøtet var Tønder og Bonnevi (to av dem som kjører kollisjonskurs) fraværende, så det blei et flertal bestående av Bygstad, Berit Pettersen, Ole Kopreitan, Svein Johansen og Ole Skog) for følgende vedtak:

"Sentralstyret i SF vil erklære seg uenig med partiets formann i de uttalelser som Løfsnes har framkommet med overfor Høyres Pressebyrå og Orientering om at et parti ikke bør ha medlemmer som er uenige i partiets program-uttalelser som må oppfattes som en oppfordring til brudd mellom SUF og SF.

Det er på det rene at SFs prinsippprogram vil bli underkastet en grundig diskusjon med første høve-trolig på landsmøtet i 1970. Det er ingen gitt i dag å si om SFs og SUFs prinsipielle plattform, etter grundig debatt i begge organisasjoners partiavdelinger, vil skille seg så vesentlig fra hverandre at det vil være behov for to forskjellige

partidannelser. Det endelige og siste fornuftige ord om veien til sosialismen i Norge er neppe ennå definitivt uttrykt fra noen av organisasjonenes side. Debatten bør derfor ikke dropes i fødselen, ved at enkelte erklærer å ha satt seg utenfor partiet - men bør tvert i mot oppmuntres, slik at den endelige avgjørelse kan bli tatt ved alle medlemmers aktive medvirkning.

KRITIKK: AV BRUDD PÅ SAMARBEIDSAVTALEN.

Følgende samarbeidsavtale blei vedtatt av SF's og SUF's sentralstyrene høsten 1967.

Med sikte på det fremtidige samarbeide uttaler sentralstyrene i SF og SUF i fellesskap:

- 1) Alle medlemmer av SF og SUF har selv sagt som enkeltpersoner rett til å kritisere organisasjonene utad.
- 2) Når utadvendt kritikk av SUF reises sentralt i SF eller i Orientering redaksjonelt, eller på samme måte kritikk av SF reises av sentralstyret i SUF eller i UNGSOSIALISTEN, så skal kritikken først forelegges vedkommende organisasjon slik at :
 - a) Vedkommende organisasjon innformes på forhånd
 - b) Det gis anledning til å rette åpenbare misforståelser.

Sentralstyrene stadfester den ovenfor nevnte gjengitte avtalen med sikte på fremtidig samarbeid.

I den anledning vil sentralstyrene kritisere at Orientering ikke forela sin redaksjonelle kommentar, skrevet av Kjell Cordtson, for SUF's sentralstyre før den blei trykt, i samsvar med samarbeidsavtalen.

Denne kritikken innebærer ingen stillingtagen til det politiske innholdet i Orienterings kommentar.

Oversendes Orienterings styre og redaksjon, samt SF's og SUF's lokallag.

Sentralstyret i SF er uenig i Akershus SF's vedtak om at medlemskap i SUF og SF er uforenlig. Dessuten kan vedtaket neppe være gyldig, da SF ikke har eksklusjonsparagraf. Videre vil en påpeke det udemokratiske i at medlemmer i Akershus SF ikke har behandlet spørsmålet."

Etter dette gikk Gustavsen og Løfnes nå til borgerpresse og snakke om kupp i sentralstyret.

På det ekstraordinære landsstyremøtet var Sigmund Grønmo, Tron Øgrim og Sverre Knutson tilstede fra SUF med talerrett. Hva landstyremøtet og resultatet av det betyr, kommer vi tilbake til nedenfor. Vi gjengir her det vedtaket som blei enstemmig fatta:

UTTAELSE FRA SF'S LANDSSTYREMØTE 13.10. 1968.

Landsstyret stadfester at SF står på sitt prinsipp program. Landsstyremøtet avviser dermed tesene om demokratisk sentralisme og proletariatets diktatur. Våre arbeidsprogram og prinsippprogram må stå under kontinuerlig debatt og

kritikk, og utvikles i samsvar med de erfaringer partiet til enhver tid samler i kampen for sosialismen.

Alle medlemmer av bevegelsen må oppmuntres til å delta i denne debatten slik at partiets avgjørelser til enhver tid kan bygge på medlemmenes oppfatning.

SUF's politiske plattform er på prinsipielle punkter forskjellig fra SF's . SUF er av SF's landsmøte anerkjent som SF's ungdomsorganisasjon . Landsstyret innskjerper at bare et landsmøte kan endre dette forholdet.

Uttalelsen var enstemmig.

2. Oppsummering av tilhøvet mellom SUF og SF.

Det enstemmige landsstyrevedtaket i SF, gjenngett ovenfor, slår fast at SUF er partiets ungdomsorganisasjon. Vedtaket understreker videre at det bare er et landsmøte i SF som kan endre på dette forholdet. Dette innebærer at det ikke er anledning til å opprette konkurrerende ungdomsgrupper til SUF, som samtidig gjør krav på å være SF's ungdomsorganisasjon.

Dersom noen tar initiativ til dannelsen av slike "SFU"-grupper må de klart avvises.

Vi har konkrete opplysninger om at det enkelte steder har vært gjort slike forsøk. Våre opplysninger er stort sett mangelfulle på dette punktet, men det kan her nevnes noen få eksempler:

For det første har partiavdelingen i Kristiansund tatt et initiativ i retning av å få danne ei SFU-gruppe. Denne gruppa har hittil ikke fått noen medlemsmessig tilslutning. Videre har enkelte folk som er grupert rundt Sos.stud. i Oslo, starta ei gruppe som kalles innflytternes SUL. Denne gruppa blei starta på et reint fraksjonelt grunnlag, først og fremst for å få landsmøterepresentanter på siste landsmøte. Landsmøtet avviste innflytternes SUL på følgende grunnlag:

- 1) Andre SUF- lag dekket det påståtte arbeidsgrunnlaget til gruppa, bl.a. SUF-stud.
- 2) Landsmøtet avviser at det blir danne lag på reint fraksjonelt grunnlag, ikke minst når det er tvil om at laget dekker et konkret behov. Politisk kamp må føres innafor de laga som dekker ei konkret arbeidsmark. Det er også interessant å merke seg at de som står bak innflytternes SUL, er de samme som splitta opp Stavanger-laget på fraksjonelt grunnlag, og såleis bidro til å lamme lagets arbeid. Siden det forelå gode grunner til å tro at Innflytternes SUL var et reint fraksjonslag, ble laget av landsmøtet dermed avvist som SUFlag inntil videre. Disse antakelsene har vist seg å stemme. Etter eget utsagn anser "innflytterne" seg ikke lenger som SUF-lag.

Videre skal det være tilfelle at 4-5 pasifister i Kristiansand har splitta ut fra SUF-laget for å danne SFU-lag.

Egil Engebretsen driver på med liknende i Rogaland uten at det har gitt resultater. Dersom det er kamerater rundt omkring i landet som har liknende opplysninger bør disse sendes sentralstyret så raskt som mulig.

Videre mener vi at det ville være en fordel om alle lag tilslutta SUF hadde hatt et lagsnavn som stedeføter SUF i navnet, og ikke lenger benytte "SU" og "SUL" i lagsnavnet.

Mye arbeid i sentralstyret, og en uklar og flytende situasjon, har gjort at sentralstyret ikke for nå har kunnet sende lag informasjon om utviklinga av forholdet til SF etter SUFs landsmøte. Lanstyremøtet sist helg har imidlertid gjort dette en del klarere.

1) Forholda i SF.

Etter landsmøtet i SUF har motsigelsen i SF utvikla seg meget raskt. Hovedmotsigelsen i SF går sjølvsagt mellom reformister og revolusjonære av ethvert slag. Men før har denne motsigelsen ligget mye latent, mens den nå blomstrer.

På den ene sida er det tydelig at grupper i partiet, særlig blandt en del arbeidsfolk, har blitt inspirert av SUFs revolusjonære linje. På den annen side er det klart at store grupper på høyrefløyen i partiet er blitt skremt i panikkartet aktivitet.

I den siste tida har såleis mange ledenele partimedlemmer åpent erklært at SUF må splittes av SF. Blandt disse kan nevnes Gustafsen, Løfsnes, Bonnevi, Kari Hagmann, Gunnar Nilsen (alle i sentralstyret), Nordheim i Akershus, Wiberg i Østfold, Rolf Kjetil Bjørn i Troms, Gunnar Furholt i Vest-Agder, Olav Glad i Hedmark, Kai Øverland i Sør-Trøndelag. Dessuten folk som redaktør Cordtson i Orientering, formannen i Studentersamfundet i Oslo Tore Linné Eriksen. flere av disse bla. Bjørn, har sagt at de nå øyeblikkelig vil starte SFU-lag. Torolf Solheim og Berge Furre (må ikke forveksles med fedrene på Eidsvoll) står også nær denne fløyen.

På den andre side har mange medlemmer markert at sjøl om de er uenige med SUF politisk, ønsker de at SUF fortsatt skal være SFs ungdomsorganisasjon. Blandt landsstyrets medlemmer hadde den største gruppa dette synet. Disse kameratene er ærlig opptatt av å føre en skikkelig diskusjon med venstre fløyen om sentrale politiske spørsmål, og ønsker å bevare aksjonsfellesskapet om saker som NATI, lønnskampen osv.

Landsstyrets vedtak - seier eller nederlag?

Referatforbud fra landsstyremøtet gjør at vi her må nøye oss med ei konklusjon, uten særlig dokumentasjon.

Høyrefløyen vil sikkert prøve å framstille vedtaket som en stor seier for seg. Dette er fullstendig feilaktig.

Vedtaket åpner med å slå fast at partiet står på sitt program, og avviser proletarietets diktatur og den demokratiske sentralismen. Det er viktig å peke på at vedtaket var enstemmig. Skjønt det fins medlemmer av landsstyret som erklærer seg enige i SUFs program, anså også disse at bare landsmøtet har rett til å endre partiets program. Disse kameratene stemte for, utfra det synet at landsstyret ikke hadde kompetanse til annet enn å fastslå det landsmøtevedtatte programmet.

Det slutter med å peke på at sjøl om SUFs program ikke er SFs, så er SUF SFs ungdomsorganisasjon, noe som bare kan endres av landsmøtet. Dette er ei klar avvisning av den "harde" høyrefløyens umiddelbare splittelse. Når vedtaket også her er enstemmig, skyldes det at høyrefløyen fant det taktisk fornuftig å stemme for, men rekne med å slå til igjen på landsmøtet.

Vedtaket uttrykker et kompromiss: Det er fremst programmet til "sentrum" i partiet, som er uenig med SUF, men ærlig ønsker fortsatt diskusjon og aksjonsfelleskap. Det representerer såleis et minimum for det fortsatte samarbeid mellom SUF og SF.

Det anerkjenner tydelig SUF som SFs ungdomsorganisasjon. De virkelig store taperne er altså de som alt har starta å splitte SUF med tanke på å opprette SFU-lag. Landsstyrets vedtak betyr at sånne lag ikke kan godtas av partiet. I denne betydninga er vedtaket en seier for SUF, som har samme mening som "sentrum" i partiet når det gjelder aksjonsfelleskap og diskusjon.

KRITIKK AV SOMMERLEIREN FRA OPPSAL SUF.

Til sentralstyret i SUF.

På medlemsmøte i Oppsal SUF 2/9-68 var "Erfaringer fra sommerleiren" et av punktene på dagsordenen. Vi beslutta å sende kritikken inn til sentralstyret.

Tron Ø holdt en innledning hvor han sammenliknet sommerleiren i fjor og i år. Både i fjor og i år kom man fram til enighet om de spørsmålene som var oppe til diskusjon. Både i fjor og i år ble folka trukket til venstre gje nnqm diskusjonene. De emnene som ble tatt opp i år viser tydelig at SUF er modnet politisk. Det store flertallet er nå enige om nødvendigheten av revolusjon og et revolusjonært parti som arbeider etter prinsippene for demokratisk sentralisme. Folk var også enige om å skolere seg i marxismen-leninismen. Diskusjonene ga også uttrykk for at forholdet til SF er betydelig forandret. Dessuten var disiplinen mye bedre i år. Folk viste klart at det var en politisk leir de var på - ikke som i fjor, at noen tok det som en ferie.

Programmet var for hardt sammenpressa. Det ble for lita tid til å knytte kontakt laga i mellom. Dessuten for lita tid til å forberede seg på sitat- og andre diskusjoner. Lita tid til å spise andre måltider enn middag.

Gruppediskusjonene:

Noen grupper syntes diskusjonene var interessante. De fikk i gang gode diskusjoner, for dem var tida for kort.

Andre grupper syntes rapportene varte for lenge, og at det var mye det samme som kom fram, slik at det ble kjedelig. Disse syntes det var satt av rikelig tid til gruppediskusjonene.

Grunnen til at ikke alle gruppediskusjonene ble gode, var at de var for dårlig strukturert på forhånd, at gruppene var for store, og at flere folk fra samme lag kom i samme gruppe. Dette viser at inndelinga var for vilkårlig.

Ved å trekke lærdom fra Clarté's sommerleir, kan vi forbedre gruppediskusjonene: Gruppene gjøres mindre, og de får god tid til å diskutere gjennom fast oppsatte punkter. Etterpå blir det plenumsdebatt med rapporter fra alle gruppene. Så nedsettes en redaksjonskomité som lager en stensil med konklusjonene av debatten. Til slutt diskuteres stensilen.

Studier av Mao-sitater:

Gruppene var passe små, slik at alle fikk sagt hva de mente uten å være redde og sjenerte. Diskusjonene var gode, men det var satt av for liten tid til sitatdiskusjonene, og tidspunktet var også dårlig (folk var sultne og trøtte.)

Vanlige plenumsdiskusjoner:

Innleggene var som oftest lange og vanskelige, talerlista lang, sånn at det bare var de som syntes de var best skolerte som turde snakke der. Noen ganger

var det en ukameratslig tone, men til tross for dette lærte alle mye og syntes diskusjonene var veldig interessante.

Aksjonsdagen var preget av dårlig organisering. Folk visste ikke hva de skulle gjøre og hvilken gruppe de tilhørte. Likevel fikk man en viss kontakt med arendalittene, og hovedinntrykket var at vanlige "hvitehusbeboere" var skeptiske og litt negative, mens arbeiderne stort sett var positive. Ellers viste det seg at det var vanskeligere å selge på stands enn på dørene, fordi beboerne da var redde for at folk skulle se dem kjøpe. Dette viste seg også å være tilfelle på standsene i de andre sørlandsbyene, hvor salget gikk tregt, men hvor diskusjonene de fleste stedene var gode.

Torgmøte: Hovedtalen var dårlig politisk og veldig kjedelig. Taloren beskjeftiget seg med tekniske detaljer om stormaktsblokkpolitikk og nevnte NATOs kuppplaner for Norge i en bisetning. Han nevnte ikke NATOs klassegrunnlag som redskap for imperialismen mot arbeiderklassen. En typisk offisiell SF-tale. Underholdninga passet ikke godt inn. A. Is og G. s appeller var gode, og de hevet møtet opp på et høyere nivå.

Provokasjoner:

Leiren ble utsatt for en stadig tiltakende hets både i den lokale pressen og av Ky-folk. Ordensvernet var stadig opptatt med å hindre pressefolk og provokatører i å forstyrre leiren. Dette viser at SUF er blitt en større organisasjon som borgerskapet begynner å frykte.

Veggavisdebatten var god, men ikke så livlig som i fjor. Dette skyldes nok det harde tidspresset.

Teatergruppa var et eksempel på god, revolusjonær kunst.

for Oppsal SUF

Svenhild A.

Leikny Ø.

ÅRSMELDING
FRA FYLKESSTYRET
I OSLO/AKERSHUS SUF
STYREPERIODEN 1967-68.

1) Arbeidet i styret.

På årsmøtet høsten 1967 blei dette styret valgt:

Formann	Tron Ø	1
Viseformann	Knut R.	g
Sekretær	Jorun G.	
Sekretær	Jørgen G.	
Kasserer	Steinar H.	
Faglig sekretær	Eirik N.	
Skolesekretær	Frode H.	
Akershussekretær	Jon H.	1
Studiesekretær	Arild J.	
Styremedlem	Per Eivind S.	
Styremedlem	Sverre K.	1

1.varamann	Knut O. Ed.	1
2.varamann	Gunnar N.	
3.varamann	Harald D.	
4.varamann	Bjarne B.	
5.varamann	Finn Magne P.	
6.varamann	Kjersti M.	
7.varamann	Erik L.	1.

Knut O. Ed. og Finn Magne P. og Erik L., Bærum, har ikke deltatt i styrearbeidet.

Ved årskiftet måtte Steinar H. trekke seg fra kassererplassen pga. skolearbeid. Harald D. blei konstituert som ny kasserer.

På vårparten måtte Jon H. trekke seg pga. skolearbeid. Svein Olav Er. n, Skedsmo/Lørenskog, blei konstituert som ny Akershussekretær, men har ikke fungert.

Med et par unntak har styremøter vært holdt hver uke gjennom hele perioden. Alle valgte styremedlemmer og flere av varamennene har deltatt aktivt på de fleste møtene. Styrearbeidet er kommet i fastere former enn noen gang før.

I løpet av året har styret utviklet kimen til en god arbeidsstil. Det hersker en kameratslig tone, og vi har søkt å tillemppe kritikk og sjøl-kritikk. Politiske motsigelser styremedlemmene imellom er til slutt blitt løst gjennom metoden med diskusjon. Vi er kommet ut av feilene vi gjorde her i begynnelsen.

Studiet av Formann Mao, som blei startet rett før sommerferien, har hatt stor betydning for dette. En fast del av dagsordenen blei satt av til studier av "den lille røde", i samsvar med Lin Piaos rettleiing om å "studere Formann Mao... med henblikk på spesifikke problemer... kombinere studium og anvendelse..." Gjennom studier av og diskusjon har styret trengt inn i spørsmålet om den demokratiske sentralisme, partiets rolle, klasser og klassekamp, partiutvalgs ledelse. Denne studieform har gjort oss istand til å få bedre forståelse for disse sakene enn noen gang før. Styret kan derfor bekrefte at "studiet av utvalgte sitater fra Formann Mao med henblikk på

spesifikke problemer er en god metode for tilegnelse av Mao Tse-Tungs tenkning, en metode som gir raskere resultater" (Lin Piao)

Styrets arbeidsstil har likevel hatt store feil. Formann Mao peker på at man må "Ta et fast grep". Det vil si at partiutvalget ikke bare må "gripe", men må "holde et fast grep" på sine hovedoppgaver. Dette har styret ikke fullt ut greid, noe formannens manglende evne til å "ta et fast grep" må få mye av skylda for. Gode diskusjoner har utviklet styremedlemmene, men samtidig fortrenget arbeidet med sikkert delegering av arbeidsoppgavene. Etter som vi har trengt stadig dypere ned i sakene har diskusjonen ofte trukket ut, sånn at sjøl studiet av Formann Mao har måttet gå ut på slutten.

På sammen måte har det virket negativt for fylkesstyret at de fleste medlemmene har hatt annet viktig arbeid. Både for formannen og de fleste medlemmene har fylkesstyret derfor i perioder måtte komme i annen rekke.

Kritikk De gode sider ved arbeidsstilen fylkesstyret har må tas vare på og vidreutvikles. Serlig viktig er her studiet av Mao Tse-Tungs tenkning med sikte på konkrete spørsmål. Erfaringer viser at det må få en sentral plass.

Den viktigste bedringa fylkesstyret må prøve å innføre i kommende periode ligger i å utvikle et "fast grep" om hovedoppgavene. Et arbeidsutvalg må dannes, og rutinesakene må behandles av arbeidsutvalget utenom styremøtene. Langprat i diskusjonene må slås ned på.

Fylkesstyret må med fast hånd sørge for at medlemmene befri seg fra andre arbeidsoppgaver av betydning, sånn at de helt og fullt kan vie seg til ledelsen av fylkesorganisasjonen.

2) Møter, arrangementer m.m. som har gått gjennom styret.

Her er behandlet den delen av styrevirksomheten som ikke kommer under kontakten mellom styret og laga (se pkt 3). Av praktiske grunner har vi delt dette i fire underpunkter.

1) Møter arrangert av fylkesstyret.

På høsten 1967 blei to møter holdt sammen med laga i Akershus. Dette var på bakgrunn av årsmøtevedtak.

7. november fellesmøte med Asker SUF - Tor M. innledet om Sovjet-revisjonismen. Asker-SUFere sa seg vel fornøyd med møtet.

21. november fellesmøte m. Skedsmo/Lørenskog om Kina m. Tor M. Møtet skulle egentlig vært om striden i SF m. Bygstad, Løfsnes, Gustavsen, men da sistnevnte tilslutt nektet måtte et nytt program improviseres, dette gikk ikke helt bra. På grunnlag av erfaringene fra disse to møtene blei ikke flere sånne møter holdt.

To møter blei holdt i samarbeid med Oslo SF. De blei holdt i Vestres Hus og var åpne for SUF og SF-medlemmer.

11. november var tittelen "Kan vi gjennomføre sosialismen i Norge?" Hovedinnleder Sigbjørn Hølmekjær. Etter det panel med Harald Berntsen, Kjell Bygstad, Cordtsen, Gustavsen, Grete Haldorsen, Løfsnes, Gunnar Tønder, Tron Øgrim. Stappfull sal og beinhard debatt.

12.februar om "SFs pressesituasjon" (les: Orientering). Innledere Sverre Knutsen, Ola Bonnevie, Cordtsen, Bygstad. Teatergruppa (se avsnitt 4) oppførte en sketsj som delvis er blitt klassisk, stormende applaus. Over 200 tilstede, 2/3 SUF-ere. Alskens spøkelser og utysker blei grundig avslørt.

Fylkesorg. har dessuten stått for to teaterbesøk, begge på ABC-teatret.

Før jul var det besøk på Georg Johannesens stykke "Kassandra." Etter stykket debatt med forfatteren, der stykket blei grundig kritisert. Diskusjonen blei noe forvirrende ettersom SUFerne snakka politikk mens G.J. snakka estetikk.

På våren besøk på Sigbjørn Hølmebakks "Heltedød til salgs": etter stykket Nato-debatt der Øgrim satt i panelet for SUF. Etter som AUF, UH, KsFU også var med, blei det lett å se hvor de riktige ideene kommer fra.

Øvrige møter:

29.desember juletreffest. Hovedpost Aslak Lesland, totalpasifist fra FMK, lærerik debatt etterpå. Film fra USA-ambassaden blei vist, deretter 1.maifeiring i Peking, som viste oss at Formann Mao er ved utmerket helse. Visasang ved Co 1. Apell fra fylkesformannen som avslørte spøkelser og uhyrer.

30.april-arrangement sammen med Sosialistisk Studentforbund og Kommunistisk Ungdom i Venstres Hus. Jan Myrdal snakka om klasse-purk, visesang av Co 1 og Mi s. Appeller ved Sverre Kr (SUF) og Svein Jo 1 (KU). Slutten på møtet blei dårlig pga.klikk med filmen men oppmøtet var bra.

5.juni fellesmøte med Vålerenga om dommen i Ger on-saka, der hovedpersonen sjøl innleda. Bra besøk, og god diskusjon.

Kritikk: fellesmøtene med laga har, med enkelte unntak, ikke tilført disse møtene noe av ekstra verdi.

Fellesmøtene med SF har vært nyttige og skapt god debatt, noe ikke minst Oslo-SFerne kan trenge. Denne typen møter bør derfor fortsette, dersom Oslo SF fremdeles ønsker det.

Fylkesstyrets egne møter og arrangementer har vært preget av dårlig forberedelse og tilfeldige opplegg i mange tilfeller, når de har gått bra har vi ikke minst medlemmene å takke for det. Formann Mao har i et sitat pekt på behovet for sikkert forberedelse av møter. "På somme steder innkalles det kadmøter...og så improviseres det surrogater først etter at folk er kommet på møtet". Dette er akkurat som i ordtaket "Soldatene ig hestene er kommet, men mat og for mangler" - og det er slette greier. Sammenkall ikke til møter i all hast uten at det forberedende arbeid er ferdig." Det er viktig at det neste fylkesstyret også her klarer å få et fastere grep enn det forrige.

2)Demonstrasjoner og aksjoner der fylkesorg. har tiltrådt.

Fylkesorg.har hatt ansvaret for at brosjyrene fra sentralstyret er spredd i Oslo/Akershusområdet.

De viktigste aksjonene var her under lønnsoppgjøret, da både den generelle brosjyra og brosjyra om meklingsforslaget for jern&met - mekaniske verksteders landsforbund blei spredd.

Begge disse aksjonene må sies å ha vært vellykte. Alle de største arbeidsplassene blei dekket med den første brosjyra, flyseddelen om meklingsforslaget kom fram til de fleste som var berørt. Utdeling blei ordna av laga i de fleste distriktene, sentralt i Oslo, der laga ikke makta alt sjøl, blei SUF-stud medlemmer brukt. Arbeiderne tok stort sett bra imot SUF'erne, mens sjefer og AP-pamper blei sinte. Dette viser klart aksjonens riktige klasseinnhold.

Andre utdelinger høsten 1967 - våren 1968: Utbyttingshjelp-brosjyra blei tatt av laga uten noen sentralt koordinert aksjon. Militærnekt-brosjyra blei delt ut hele våren ved sesjonslokalene, i Oslo blei sesjonslokalene på Makrellbekken for det meste besøgt av medlemmer av Smestad/Huseby/Røa og Indre Vest. Brosjyre om Jø bergsaka blei utdelt fra stands i gågata, Grensen. Et lite antall (2000) fiskeribrosjyrer blei delt ut sentralt ved store fiskebutikker, og meget godt mottatt. I høst blei brosjyre om Ul ingsaka delt ut fra Stands i gågata. Ellers var det utdelinger på mange arbeidsplasser og skoler i samband med Sovjetimperialismens overfall på Tsjekkoslovakia. Her blei først SUF's uttalelse stensilert opp og delt ut, etter det te SUF's brosjyre om revisjonismen i Tsjekkoslovakia og Sovjet. Det viste seg at svært mange arbeidere hadde god forståelse for SUF standpunkt, tross hetsen i pressa.

Ellers har fylkesorg. tiltrådt følgende demonstrasjoner, der ganske store deler av de frammøtte har vært SUF-medlemmer eller sympatisører.

10. desember demonstrasjon arrangert av Solidaritetskomiteen: Hovedparoler FULL STØTTE TIL FNL, STANS TERRORBOMBINGEN, BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN, USA UT AV VIETNAM UTEN BETINGELSER: Sigbjørn Hølmekbakk talte.

1. mai deltok SUF i folkefronttog sammen med Sol.kom., Norge ut av Nato-kampanjen og mange andre organisasjoner, inklusive noen fagforeninger. Et stort antall progressive paroler om mange spørsmål blei båret i toget sammen med bilder av Marx, Engels, Lenin og formann Mao og røde flagg. Over 5000 deltok. På stortorget var hovedtalen ved Jan Myrdal, blant appellantene var fylkesformannen. Etter møtet gikk nesten 1000 mennesker i protestdemonstrasjon til Oslo Kretsfengsel i Åkebergveien for å protestere mot innesperringa av FNL-aktivisten Odd Erik Ge n. I følge fiendens egne opplysninger (Arbeiderbladet) var "flertallet SUF-ere". Etter å ha satt bøllete politimenn håndfast på plass, tvang demonstrantene fengselsledelsen til å slippe en delegasjon inn til Ge n. Få dager etter blei G. løslatt, lenge før varetektsfengslinga løp ut.

4. juni var 400 bygningsarbeidere stevnet for arbeidsretten i samband med at de hadde nektet å godta stemplingsur. Kretser i fagforeningene tok kontakt med "de sosialistiske studentlaga" for å få i stand en solidaritetsaksjon. Det viste seg i siste øyeblikk at SUF måtte ta på seg denne saka omtrent aleine. Vel 150-200 møtte opp, men aksjonen blei dårlig p.g.a. manglende kontakt organisasjonene imellom, dårlige opplysninger og manglende evne fra fylkestyrets side til å skjære gjennom all ulla.

21. august, samme døgn som Sovjets overfall på Tsjekkoslovakia blei kjent, hadde SUF demonstrasjonstog forbi Sovjetambassaden, rettet mot invasjonen, Sovjets, Novotnys og Dubceks revisjonisme, og samarbeidet mellom de to imperialistiske makter USA og SSSR. Mens kjente representanter for partiet og Sosialistisk Studentlag gikk med i fascistenes antisosialistiske og pro-NATOistiske demonstrasjon, gikk omtrent 500 SUFere konsekvent mot Sovjets tilstedeværelse i Tsjekkoslovakia og NATO's tilstedeværelse i Norge, mot revisjonismen og for sosialismen.

1. september ny demonstrasjon, denne gangen folkefrontopplegg med SUF som arrangør. Oslo SF, FMK og andre slutta seg til. Vel 1000 mennesker i en demonstrasjon som var så bra at den ikke blei referert i pressa i det hele tatt. SUF's formann Sigurd Al og militærnektaren Øyvind U ; hadde korte appeller.

Utenom dette har fylkesorg. mobilisert folk i mengdevis av demonstrasjoner, både lovlige og ulovlige, uten at SUF som organisasjon formelt har vært innblandet. Disse aksjonene og demonstrasjoner har satt tydelig preg på byen og ført til tallrike arrestasjoner. Trolig kommer flere av dem til å ende med lengere fengselsstraffer.

Kritikk: Det har vist seg at fylkesorganisasjonen nå klarer brosjyre-utdelingsaksjoner ganske bra, særlig fordi laga er flinke til å få dette arbeidet unna uten for mange unødvendige purringer. Erfaring viser at brosjyreutdelinger går best på arbeidsplassene. Det siste halvåret har vist at vi nå er fullt ut i stand til å gå ut i demonstrasjoner på egen hånd. Ved å jobbe hardt og stole på bevissthetsnivået i medlemsmassen kan vi oppnå store resultater dette ser vi av 1. mai og Tsjekko-demonstrasjonene.

Fylkesorgs håndtering av demonstrasjoner har vært preget av to feil
1. dårlig forberedelse i ett tilfelle - "soldatene og hestene er kommet, men mat og for mangler".

2. Sentralstyret har måttet ta mye av arbeidet med organiseringa av det tekniske. Dette må rettes på i kommende periode.

III) Helgekursene

I siste periode har det vært arrangert et nokså stort antall helgekurs. I de fire første månedene av 1968 var det helgekurs praktisk talt hver uke, som enten gikk i fylkesorg's eller enkeltlagas regi. Kursene blei arrangert på Rosenborg, Nordre Sro (Nesodden) helt til en kombinasjon av misforhold fra et par lags side og politisk motstand førte til at dette blei umulig lengre.

Det store antallet gjør det lite praktisk å gå inn på hvert enkelt her. Som tendens kan man trekke ut at sjøl om helgekursene stort sett har vært bedre enn før, har de likevel vært alt for dårlige. Et unntak er her det lange kurset i vinterferien, da diskusjoner hver kveld blei forbundet med en stor mengde produktivt arbeid. Dette kurset ga et ganske bra utbytte i form av skolering. Som motsatt type kan trekkes fram det lange kurset i påskeferien, der dårlig forberedelse førte til dårlig resultat.

Kritikk: Flere faktorer har forent seg for å gi et dårlig resultat. Alt for mange kurs la for stort press på medlemmene, samtidig som studiesekretøren fikk stadig dårligere tid til forberedelsene pga. annet arbeid.

Helgekurs må for framtida legges opp sjeldnere enn før, og bli bedre forberedt. Minst et langvarig kurs bør legges opp, om man kan få forberedt det skikkelig. Det bør vurderes om noen av helkursenes funksjoner kan fylles på annen måte, f.eks. ved å legge opp diskusjonsmøter for bare SUF-medlemmer om spesielle teoretiske saker av sentral betydning for diskusjonen i organisasjonen.

IV Forskjellig

Et par saker som ikke naturlig faller inn under noe annet punkt skal nevnes her.

Protest til Sosialistisk Opplysningsråd blei sendt av fylkesstyret da vi hørte at SOR skulle kjøpe inn 500 eks usett av Zenit, fordi B i hadde en artikkel her som man skulle lage studiesirkel på. Kritikken blei ikke tatt til følge av SOR.

Kritikk: Vi er fornøyd med protesten, særlig etter å ha lest nummeret, som var av liten faglig-politisk betydning. By ds artikkel var heller ikke særlig god.

Uttalelse om Lillestrøm Sjølbyggerlag. Her var innskudd og husleier flere ganger blitt hevet. Fylkesstyret gjorde en uttalelse om dette og satte det i samband med boligsituasjonen allment, og lignende tilfeller andre steder. Uttalelsen blei ikke referert noen steder, bare 3 mnd. etter i Orientering.

Kritikk: Uttalelsen var bra nok den, men den var forfeilet i praksis ettersom fylkesstyret ikke gikk fram etter masselinja ved sjøl å gå ut og popularisere uttalelsen ved flygeblader, aksjoner osv. Dette viser klart at det har liten hensikt å gjøre sånne uttalelser i framtida, dersom vi ikke følger dem opp med handling.

Teatergruppa. Teatervirksomheten starta våren 1968 med en kjerne av Bryn/Hellerudfolk og deltakere fra flere andre østkantlag. Den første framførelsen kom på møtet om Oreientering 12.februar (se avsnitt I) og vakte stormende lykke. Stykket bygde på virkelige uttalelser skriftstykker osv. fra folk i partiet, og satte dem inn i en politisk sammenheng. Kravene til utstyr, "kunstnerisk kvalitet" i spilleferdigheten osv. var minst mulige, politikken var satt i høysetet hovedsaka var å popularisere. Spøkelser og uhyrer blei klart stilt til skue i dagens lys, og flyktet beskjemmet.

Seinere brukte endel Oslofolk den samme arbeidsmåten til å lage et stykke under SUF's sommerleir på Tromøya, Arendal. Etter dette er teatervirksomheten kommet i faste former. Fylkesorgs teatergruppe har begynt å fungere i september, og oppførte et stykke på SUF-landsmøtet.

Alle disse stykkene har hatt den karakter at de har vært skrevet og utviklet i fellesskap, kollektivt, og at de har behandlet de mest brennaktuelle saker i organsisasjonen og det politiske liv generelt

Kritikk: Teatervirksomheten er av meget stor betydning og må vies spesiell oppmerksomhet. Teatervirksomheten har satt politikken og populariseringa av den i høysetet, ikke formalestetikken og borgerlige "kunst"-krav, den er blitt utviklet av kollektivet og ikke av enkeltindivider. Dette viser oss klart at vi her har å gjøre med en revolusjonær, sosialistisk kulturform, ikke borgerlig kulturform.

Det er en viktig front i den politiske kampen å ta vare på kimene til en ny, proletær kultur og utvikle den videre. Teatervirksomheten må videreutvikles, og vi må sørge for at den når ut til flere. Vi kan ikke tillate at den overlates til tilfeldighetene, eller degenererer til bohemi og estetikk. Her må alle kamerater føle ansvar og gi kritikk og støtte til teatervirksomheten.

3) Kontakten mellom fylkesstyret og laga.

Denne kontakten har vært bedre enn før i siste periode.

Nyhetsbladet som spilte så stor rolle i de forrige styreperiodene har bare kommet med 3 nr. Et kom like før og et like etter nyttår. I juni blei nyhetsblad med forslaget til lagsarbeidet i høstsemesteret ("de 6 punktene") sendt ut. At nyhetsbladet ikke har kommet oftere skyldes dels slurv fra styret og dels at fylkeskonferansen har tatt over dets oppgaver.

Fylkeskonferanser blei holdt: 22.oktober, 28.nov, 7.januar, 25.febr., 30 mars, 28 april, 16.juni, 25.august.

Fylkeskonferansene blei holdt i Folkets Hus, Oslo. Laga blei bedt om å plukke ut to representanter, ellers var det åpent for interesserte medlemmer.

Gjennom året har fylkeskonferansene utvikla seg fra å være reine informasjonsmøter til å bli et organ, der de sentrale organisatoriske og politiske spørsmåla i Oslo Akershus blei gjennomdrøfta. Someksempel kan nevnes at fylkeskonf. 28/4 drøfta holdninga til den falske "Vietnambevegelsens" demonstrasjon 5/5, og kom fram til at O/A skulle støtte opp om en boykottaksjon fra FNL-gruppene i Oslo. For tida kanaliseres diskusjonen om lagsarbeidet i høstsemesteret gjennom fylkeskonferansene.

På tross av at fylkeskonferansene ikke har noe formelt mandat i følge vedtektene, er linja i praksis i stadig større grad blitt utforma der. Dette er naturlig og rimelig, ettersom fylkeskonferansene naturlig nok har vært det organet der erfaringene lettest kunne summeres opp, diskusjonen føres videre og meningene i grunnorganisasjonene brytes.

Andre sentrale konferanser: To konferanser om faglig politikk og to om skolepolitikk blei avholdt. Disse konferansene blei arrangert på samme måten som vanlige fylkeskonferanser.

24.april faglig konferanse som bl.a. skulle summere opp de faglige utdelingsaksjonene. Konf. blei svak pga. dårlig innkalling, og fordi de fleste rapportene alt var tatt opp og drøfta på fylkeskonf.

22.juni ny faglig konferanse. Nå var oppmøtet bedre, men mange lag var likevel ikke representert. Debatten blei god og nyttig.

Skolekonferansene 27.mars og 12.juni var på samme måte svekka av at mange lag ikke stilte. Likevel var debatten begge ganger nyttig. Mye av linja for skolearbeidet framover, med arbeid i interesseorganisasjoner osv., er blitt forma ut på disse møtene.

Kontaktmøte for sommerleirdeltakere blei holdt 28.juli. Omtrent 50 eller vel 1/3 av deltakerne fra Oslo/Akershus drøfta møtene på sommerleiren og linja der.

Møte av landsmøtedelegater blei holdt 19.sept. Her blei bl.a. de programforslaga som var lagt fram til landsmøtet drøfta.

Valgforsamling for årsmøtet 1968 er blitt holdt 6.ganger, med høve for hvert lag til å sende en representant.

Kritikk: Fylkesstyret mener at den funksjonen fylkeskonferansene etterhvert har fått betyr et skritt i riktig retning - fram mot tillempinga av den demokratiske sentralismen i Oslo/Akershus SUF.

Men for at fylkeskonf. skal kunne trenge dypest mulig inn i sakene klare unna den økte arbeidsmengden og unngå å bli nedsyltet i trivialiteter, er et bedre forberedelsesarbeid nå nødvendig. Nyhetsblad må sendes ut i en ny form, der mye av vekten må legges på å forberede diskusjonene på fylkeskonf. og summere opp resultatene. Her har styret ikke oppfylt oppgaven sin skikkelig i siste periode.

Laga må også ta fylkeskonferansene mer alvorlig og forberede seg skikkelig på dem. Særlig gjelder denne kritikken en del av østkantlagene i Oslo, som ellers jobber bra, men ofte neglisjerer fylkeskonf., sender folk som ikke sitter sentralt i arbeidet og derfor ikke kan gi utfyllende rapporter, evt. unnlater å møte osv.

Arbeidet med konferanser om skolepolitikk, faglig politikk osv. må også utvikles videre. Spesielt må laga ta alvorligere på disse konferansene enn før.

Det er viktig at medlemmene i det nye fylkesstyret så fort som mulig tar kontakt med alle laga ved å stille på møtene, delta i diskusjonen og bli utsatt for kritikk fra grunnplanet i forbundet.

4) Arbeidet i laga.

Ved årsmøtet høsten 1967 rekna fylkesstyret med at det fantes 17 lag, 9 i Oslo og 8 i Akershus. Vi opererte da med disse lagsnavna:

Oslo: Bryn/Hellerud, Bøler, Groruddalen, Manglerud, SF-stud, Grefsen/Sinsen, Smestad/Huseby/Røa, Vika, Østkanten.

Akershus: Asker, Bærum, Drøbak, Eidsvold, Lørenskog, Nesodden, Nittedal, Skedsmo.

Det reelle tallet var imidlertid 12, etter de opplysninger som senere er kommet fram. Vika og Østkanten, Oslo, viste seg umulig å aktivisere, de blei derfor strøket av kartoteket ved årsskiftet. Nittedal i Akershus lå i realiteten nede. Drøbak og Eidsvold viste seg bare å være navn i kartoteket, og blei derfor strøket etter besøk.

Nye lag, lagssammenslåing, navneendring: rett etter årsmøtet blei Skedsmo og Lørenskog slått sammen til ett lag: Skedsmo/Lørenskog. Påslutten av 1967 søkte Slemmestad medlemskap i Fylkesorg. Slemmestad ligger i Buskerud og er oppretta i 1966, men ettersom det ikke finnes noen fylkesorg. i Buskerud, står Slemmestad nå tilknyttet O/A.

Før årsskiftet blei Manglerud SUF rekonstruert, hadde vært uten aktivitet på flere måneder. Ved årsskiftet tok Vålerenga over for Østkanten, og Indre Vest tok delevis over for Vika. Samtidig blei Økern/Refstad/Årvoll oppretta. I mai skifta atudentlaget navn: fra Sosialistisk Folkepartis studentlag (SFstud) til Sosialistisk Ungdomsforbunds Studentlag (SUFstud). Rett før sommerferien blei Nittedal rekonstruert, og Veitvedt/Linderud starta. I løpet av sommeren blei Bryn/Hellerud delt i Oppsal, Teisen og Tveita/Haugerud. Etter sommerferien er Lambertseter og Ski blitt starta.

Vi rekner nå med 21 lag, 14 i Oslo og 7 i Akershus, og rekner med følgende lagsnavn:

Oslo: Bøler, Grorud, Indre Vest, Lambertseter, ^{Nordstrand} Manglerud, Oppsal, Grefsen/Sinsen, Smestad/Huseby/Røa, SUFstud, Teisen, Tveita/Haugerud, Veitvedt/Linderud, Vålerenga, Økern/Refstad/Årvoll.

Akershus. Asker, Bærum, Nesodden, Nittedal, Slemmestad, (Buskerud) Skedsmo-Lørenskog, Ski.

I tillegg har vi kontakt med ei gruppe i Drøbak, sånn at det er mulig det snart kan bli lag der.

Alle laga i Oslo står nå på egne bein, uten å trenge hjelp av betydning fra fylkesstyret. Et par av laga i Akershus har til dels nokså store problemer, som vi rekner med er av forbigående natur. Med dette forbeholdet kan tallet 21 derfor regnes som reelt, hva lagstallet 17 altså ikke var ved årsmøtet ifjor.

Ei gruppe som kalte seg innflytternes SUF ba i september om medlemskap i forbundet. En representant for gruppa møtte på fylkesstyremøtet, og fylkesstyret fant her at gruppa forløpig ikke tilfredstilte de krava man må stille til lag. Uttalelser fra medlemmer av gruppa tydet på at medlemmene ikke først og fremst ønsket å drive lagsvirksomhet i innflyttermiljø, men å få en politisk fraksjons-

dannelse godkjent som lag med sikte på landsmøtedeltakelse. Fylkesstyret ville derfor gi "Innflytterne" ei prøvetid, og sa seg villig til å sende gruppa materiale, innkallelser til møter osv. i mellomtida. Landsmøtet avviste denne gruppas krav på representasjon, og etter dette har vi fått melding om at gruppa ikke lengre ønsker å rekne seg som SUF-lag. Fylkesstyret mener dette bekrefter det inntrykket styret alt hadde dannet seg, og løser problemet med denne fraksjonsdannelsen.

Framgang i lagsarbeidet: virksomheten i laga i den siste perioden har vært prega av et stort oppsving. De fleste laga er gått fram i aktivitet og medlemstall, bare et lite mindretall har hatt tilbakegang.

Dette henger klart sammen med at stadig flere lag har tatt Marx-ismen-Leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning i bruk som rettesnor i kampen. Feilaktige ideer er blitt drevet på defensiven og i mange tilfeller helt tilintetgjort, enheten er blitt bedre og kampkraften øka. Bare i ett tilfelle har den politiske framgangen ført til noe slags politisk splittelse. Dette er på universitetet, der den tidligere høyrefløyen i SUFstud nå har overtatt Sosialistisk Studentlag (Sos.stud.) og prøver å gjøre dette til et morderisk våpen mot den revolusjonære bevegelsen, SUF og SUFstud. At SUF.stud er blitt kvitt disse dårlige elementene må likevel sees som en framgang, og utviklinga viser nå stadig klarere at det såkalte "sosialistiske" studentlaget er en koloss på leirfötter.

Før var lagas viktigste arbeid åpne diskusjonsmøter. Nå legges hovedvekt stadig mer på samordning av interessekampen, av det anti-imperialistiske arbeidet og aksjonene, dessuten studier i Marx-ismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning. Laga er altså i ferd med å utvikle seg fra å være diskusjonsgrupper til å bli kampgrupper.

Framgangen skøyt spesielt god fart våren 1968. Men den raske utviklinga og den store omlegginga gjorde at arbeidet ofte fikk sporadisk karakter, det hadde lett for å blusse opp og så gå ned igjen. Noen områder blei det ensidig lagt svært stor vekt på, mens andre blei satt tilside. Særlig gikk dette ut over studiene, som mange lag slett ikke dreiv.

For å rette på dette, sendte fylkesstyret i juni ut et forslag til hovedpunkter i lagsarbeidet høsten 1968, som blei diskutert på lagsmøter og fylkeskonferanser. Det kritiserte feilene i arbeidstilen og pekte på behovet for å utvikle skikkelige studier og allsidig lagsarbeid. På grunnlag av kritikken fra laga blei et nytt forslag sendt ut etter ferien (se SUFs interne Blad, nr 1.), og dette skal behandles ferdig i begynnelsen av oktober. Det nye forslaget legger stor vekt på behovet for konsolidering, og tar for seg de forskjellige arbeidsoppgavene som lag på forskjellige utviklingstrinn må stille seg.

I de første høstmånedene har vi tydelig merket at oppsvinget i lagsarbeidet fortsetter. Det gir seg nå utslag i at konsolideringa er kommet igang, og feil blir retta. Alt nå driver de fleste laga studier i marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning. Det er et tydelig oppsving i skolearbeidet, som finner sin hittil høyeste form i prettelsen av interessekamporganisasjoner på enkelte skoler. Det anti-imperialistiske arbeidet (spesielt FNL-arbeidet) går bedre enn noensinne. Vi ser en liten, men livsfrisk og kraftig spire til et skikkelig faglig arbeid. Laga blir sterkere og sikrer medlemsdemokratiet ved å skjære bort alle medlemmer som ikke deltar aktivt i arbeidet.

Framgangen det siste året avspeiler seg delevis i medlemstallet, som det er rekna ut på grunnlag av de talla laga har gitt opp på

fylkeskonferansene. Ved forrige årsmøte lå det på mellom 500 og 600. Rett før sommerferien lå tallet på omtrent 1000, mens det nå ligger på anslagsvis 900 etter at laga har begynt å luke ut papir-medlemmer. Tallene gir en anelse om framgangen, men kan ikke vise framgangen i medlemmenes bevissthet og i slagkraften, som er mangedobla

Kritikk: Oslo/Akershus SUF er i en overgangsfase. Fra å være en småborgerlig, liberal organisasjon utvikler O/A seg frem mot å bli en proletær, revolusjonær organisasjon.

Dette henger sammen med at vi etterhvert klarer å tillempe arbeider-klassens ideologi, marxismen-leninismen, Mao Tse Tungs tenkning som absolutt sentralt i lagsarbeidet, i samsvar med vedtaket fra SUFs landsmøte.

Linja for lagsarbeidet videre framover skal endelig fastslåes av laga sjøl gjennom diskusjon. Det kan likevel alt nå slås fast at hovedvekt må legges på konsolidering. Alle slags feilaktige ideer feil i arbeidstilen og bohemske tendenser må slås ned på med hard hånd. Laga må utvikle et allsidig arbeid, og ikke være redde for å skjære vekk alt daukjøtt, alle paprimedlemmer. I stedet må nye, spesielt dyktige og kampvillige kadre trekkes inn, særlig viktig er det å få ungdom som jobber, sånn at vi kan fjerne småborgerlige tendenser som lett kan utvikle seg på grunn av det overveldende sterke innslaget av skoleungdommer, og plante forbundet trugt i arbeiderklassen. Nå er det på tide å sette i verk samme instruks som formann Mao ga den røde arme i Kina i 1942: "færre og bedre tropper og enklere administrasjon".

5) Oppsummering.

"Skal det bli noen revolusjon, må det finnes et revolusjonært parti. Uten et revolusjonært parti, uten et parti som bygger på den marxistisk-leninistiske revolusjonære teori og som er av marxistisk-leninistisk revolusjonær type, er det umulig å lede arbeiderklassen i kampen for å knuse imperialismen og dens lakeier."

-Mao Tse-Tung -

Etter den 2.verdenskrig - og særlig etter 1950 - hersket det ebbe i den revolusjonære bevegelse i Europa. Dette skyldtes imperialismens voldsomme offensiv mot de progressive kreftene, der sosialdemokratiet var en nær støttespiller, og det blei uhørt forstøtka av de moderne revisjonistenes forræderi på den 20.partikongress i SUKP.

Hendelsene det siste året viser at flo nå definitivt er inntrådt også i den revolusjonære bevegelse i Europa. I tillegg til den revolusjonære flo i andre deler av verden, som vi ser i den store proletariske kulturrevolusjonen og folkekrigen i Vietnam, kan vi nå nevne folkereisninga i Frankrike og oppsvinget i den europeiske student- og ungdomsbevegelsen. Kapitalismens allmenne krise skjerpes stadig. Situasjonen er utmerket!

Det står nå på dagsorden å gjenreise den revolusjonære bevegelsen i Europa, å skape revolusjonære, marxistisk-leninistiske partier i samsvar med formann Maos instruksjon.

Veien fram mot det revolusjonære partiet i Norge har mange svinger. Vi veit ennå ikke hvilke formelle strukturer det vil oppstå i - om de revolusjonære f.eks. kan overta SF, eller blir kastet ut. Men vi ser med sikkerhet at utviklinga i Oslo/Akershus i det siste året betyr et viktig skritt fram mot opprettelsen av det revolusjonære marxistisk-leninistiske partiet.

- 11 -

det siste året har SUF revet til seg initiativet i den delen av arbeiderbevegelsen som framdeles kaller seg sosialistisk. Dette så vi klart under lønnsoppgjøret, da vår agitasjon nådde lengst ut, vi så det i Oslo 1.mai, og vi så det under Tsjekkoslovakia-hendingene, da medlemmene viste et høyere bevissthetsnivå enn mange såkalte "ledere". Pressas angrep viser hvem monopolkapitalen ser som hovedfienden. SUF er for tida kjernekraften i den revolusjonære bevegelsen - og Oslo/Akershus har vært kjernekraften i den revolusjonære venstredreininga i SUF.

Denne framgangen må ikke forlede oss til å overvurdere vår styrke og undervurdere det arbeidet vi har igjen. SUF har forlatt sin gamle, småborgerlige linje, men har ennå ikke ei proletær linje. Mange småborgerlige ideer og tendenser henger igjen. SUF har heller ikke vært gjennom noen virkelig krise, som kunne stålsette medlemmene og skille klinten fra hveten. Svært mange har framleis en følelse av at revolusjonen er enslags søndagstur.

Ettersom SUF vokser og går mot venstre, vil klassefiendens angrep bli stadig villere. Bare ved å gå modig framover kan SUF unngå å bli knust, gå i oppløsning. Forbundet må forene seg gjennom stuediene på den vitenskapelige sosialismens grunn, og tillempe demokratiet og sentralismen, alt dette i samsvar med landsmøtevedtaka. Kritikken og sjølkritikken må utvikles, arbeidsstilen bedres, og arbeiderungdom i stadig større grad trekkes med på alle nivåer i forbundet.

Veien til seier går gjennom å sette marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning i føresetet, og beslutsomt kjempe for å forene SUF med arbeiderklassen.

For Fylkesstyret

Jørgen G. ... 1, Tron Ø. ...

Det er en stor glede å kunne presentere denne boken som en del av partihistorien til AKP. Boken er et resultat av et samarbeid mellom partiet og forlaget. Den gir en god oversikt over partiets historie og utvikling. Det er viktig å ha en slik oversikt for å forstå partiets nåværende stilling og fremtidige utfordringer. Boken er et viktig bidrag til partiets historie og vil være en viktig kilde for alle som er interessert i partiets historie.

Boken er en del av partihistorien til AKP. Den gir en god oversikt over partiets historie og utvikling. Det er viktig å ha en slik oversikt for å forstå partiets nåværende stilling og fremtidige utfordringer. Boken er et viktig bidrag til partiets historie og vil være en viktig kilde for alle som er interessert i partiets historie.

Boken er en del av partihistorien til AKP. Den gir en god oversikt over partiets historie og utvikling. Det er viktig å ha en slik oversikt for å forstå partiets nåværende stilling og fremtidige utfordringer. Boken er et viktig bidrag til partiets historie og vil være en viktig kilde for alle som er interessert i partiets historie.

Boken er en del av partihistorien til AKP. Den gir en god oversikt over partiets historie og utvikling. Det er viktig å ha en slik oversikt for å forstå partiets nåværende stilling og fremtidige utfordringer. Boken er et viktig bidrag til partiets historie og vil være en viktig kilde for alle som er interessert i partiets historie.

Boken er en del av partihistorien til AKP. Den gir en god oversikt over partiets historie og utvikling. Det er viktig å ha en slik oversikt for å forstå partiets nåværende stilling og fremtidige utfordringer. Boken er et viktig bidrag til partiets historie og vil være en viktig kilde for alle som er interessert i partiets historie.